

ZEMPLÉN.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLÉN-VÁRMEGYE KÖZÖNSÉGÉNEK

ÉS A ZEMPLÉN-VÁRMEGYEI „TANITO-EGYESÜLET“-NEK

HIVATALOS LAPJA.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

ELŐFIZETÉS ÁRA:

Egész évre . . . 6 frt.
Félévre . . . 3 „
Negyedévre . . . 1 „ 50 kr.

Bérmentetlen levelek csak ismert kézektől fogadhatók el.

Kéziratok nem adhatók vissza.

Egyes szám ára 15 kr.

A nyilvántartásban minden garmond sor díja 20 kr.

HIRDETÉS DIJJA

hivatalos hirdetéseknek:
Minden szó után 1 kr.
Azonfelül bélyeg 30 kr.

Petitnél nagyobb, avagy diszkrétül vagy körzetelt elátozott hirdetésekért termékek szerint minden negyszög centim. után 3 kr. számítottatik.
Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.

Hirdetések és pénzküldemények a kiadóhivatalhoz intézendők.

Az „érettek“-ről.

Nagy és erős munka folyt e hó második felében országsszerte: mérlegelték az érettségi vizsgálatra bocsátott ifjakat.

Szülők, gyámok, felserdült ifjak és környezetek hetek óta mind izgalomban és aggodalomban voltak az eredmény felett. . .

A nevelés-oktatás világában Rubikonok (vizsgálatok) vannak, melyeken át kell hatolni, hogy valaki „művelt ember“ számba mehessen. Az „érettségi“ egyik legfőbb határmegegye, ahol megforgatják a gimnázialis osztályt végzett ifju embert azíránt, mit tud s mit bírnak el vállalni? Nekimehet-e a felsőbb tudományok tanulásának, vagy a gyakorlati élet bizonyos köreinek?

Ez a mérlegelés helyes és szükséges; csak az a kérdés: alkalmas-e az az ut és mód, melylyel a mostani tanulmányi rend odavezeti az ifju embert a vizsgáló bizottság elé- és alkalmas-e az az eljárás, melylyel a főgazgató és tanárok mérlegelnek?

Az ifjak már az egész éven át izgalomban éltek a reájok váró erős próba miatt. Májusban tényleg vége van reájok nézve a rendes tanításoknak. Az osztályvizsgálat után jó sokára jön az írásbeli; azután ismét darab idő múlva a szóbeli.

Az osztályvizsgálat még csak hagyján, az elég higgadt munka, de azután a forrongó fiatalember belekerül egy forgatagos áradatba, melynek padmalyai itt is, ott is elnyeléssel fenyegetik s amelyből *nem mindig az hatol ki, aki legtöbbet tanult és tud, hanem az, aki legügyesebb és legszerencsésebb.* A latin, a görög, a német, a matézis, a fizika, a magyar irodalom, a történet és algebra: mind ott kóvályog zürzavaros gomolygással.

Minden olyanhoz, a mi tudást követel, nehéz eljutni. Az okos gazdálkodást hosszasan izzadások árán, a mesterséget éveken át tartó próbálgatás után, a művészetet,

tudományt odaadó gyötrődések közben, sokféle vizsgálatok kiállása mellett lehet igazán sajátunkká tenni. Maga a nagy természet is megbirkózik a hervasztó őszszel, a dermesztő téllal s úgy jut el a virágzó tavaszhoz s a gyümölcsöző meleg nyárhoz.

Ez az örök rend; ez a tiszta igazság. Ez nyer kifejezést e szavakban: „Fáradt sággal egyed te kenyeredet. . .“ Ezt fejezte ki a nagy római író is, mikor azt mondta: „Multa tulit, fecitque puer, sudavit et alsit.“

Ámde a hosszu ut, mely a gazdát, az iparost, a művészt a tudáshoz elvezeti, felettébb göröngyös. Annyi Szcillája és Karibdisze van a tudásban való előre menetelnek, anynyi gátja a tanulásnak, hogy azokat mindenkinek jól átlábolni csaknem lehetetlen.

A tanulói pályán rendkívüli sok az ingadozó szám.

Igazán könyörületet érdemlő sereg. Az ingadozók, a szenvedők mindig kihívják szánalmunkat. Egy ilyen érettségi-vergődővel rendesen vele szenved egy egész familia is: a szegény szülék is. A jóhiszemű szüle ezer bajban felvezette gyarmekét a VIII. osztályig, a Nebó hegyére. Előtte áll az Igéretföldre, és nem szabad belépni. A család minden reménye egy hajszálon függ.

A vizsgáló bizottság kezébe sok nagy érdek és nagy felelősség van letéve. Ha lemarasztja: lehet, hogy később kifejlődő tehetségnek, egy kiváló gyakorlati embernek rontja el jövőndőjét. Egy 18—20 éves ifju még lappangó szikra; patanhat ki belőle egy pompás ember, vagy egy mihaszna proletár.

Szegény bizottság, mit tegyen?

Oda van állítva a lehuzott sorompó mellé; becsületével, tudásával, egész lelkiismeretével arra van kötelezve, hogy csak azok előtt nyissa fel a kaput, akik a kellő vámot le tudják fizetni.

Igy vagyunk a népdallal is. Gyártanak, gyártanak most is népdalokat székér számra, de a melyek minden mások, csak nem magyar népdalok. Valami új, valami bántó van ezekben az újabb gyártmányokban. A magyar ember szívet nem ily népdalok indítják meg. A kóttában ki van fejezve annak az embernek a karaktere, az érzelmevilága a ki csinálta, de azé is a ki megértette. A magyar ember csak magyar nótát ért meg, magyar nótát csak magyar ember csinálhat. Idegen zene bámulatra, csodálatra ragadhatja a magyart, de a szívet megindítani csak az ő nótája tudja, a melyik közel van ahhoz, hogy megsírássák. Pedig ebben az egy dologban még csak meg se tudott közelíteni ezen a kerek földön senki!

De hát, sajna, pusztulunk és veszünk az egész vonalon. A régi urak kivesző félben vannak, művelődésünk pedig olyan irányban halad, hogy a modern esztétikai érzék fázik és fenhéjázóan undorodik a világ egyik legszebb zenei termékétől — a magyar népdaltól. Mi teremtetjük azt az új intelligenciát, mely a fővárosból sugárik szét és küldi izlését a vidék minden csomójába, ez az intelligencia teremtett magának egy új, magyarnak „nevezett“ népdalt új szerzőkkel.

Es maholnap ezeket a „népdalokat“ a divat és a cigánymajmolás lecsalja — a mint már egy párat le is esalt — a kávéházi cigány hurjáról a paraszt, a vályogvető cigány hurjáról is.

A zörgetők elébe rakják a VIII. osztályig szóló összes igazolványaikat.

Vajjon ezek az ingadozó fiuk mind gyengék — és az erősnek látszók mind tudósok lesznek-e? *Tévedés, rokon- vagy ellenszenv, harag vagy barátság, véletlenség, vagy egyéb mellékkörülmény nem gurulhat-e a serpenyőbe, hogy félre huzza azt?*

Mind eme kérdések előtt megdöbbenve állunk mi aggódozó szívé szülék, gyenge emberek és eszünkbe jut sokszor, hogy: „sumum jus, summa injuria.“

A művelt államok: Anglia, Franciaország, stb. úgy tesznek, hogy rábizzák minden emberre ott tanulni és azt tanulni, a hol és amit akar. Vizsgálatot tenni sem muszáj 8—10 stúdiumból; hanem aki jelentkezik, például a matematikából: az állami vizsgáló bizottság maga elé bocsátja; s nem nézve, nem kérdeve: kitől, hol, mikor tanulta; — nem vizsgálva, tud-e e mellett görögül, latinul vagy németül, — kiállítja és kiadja az eredmény szerint akár a doktori diplomát is abból az egy tárgyból. — És bizony ez a tanulás szabadságának az ideálja. Bizony erre kellene törekednünk. Mindenki azt tudja amihez kedve; annyit tudjon, a menyit akar; akkor tanuljon amikor tetszik. Az erőszakolt tudás, csak tapogatózás.

Az érettségnek olyan alakja, amilyen a miénk, túlélte már magát. Örömmel olvassuk azokat a fejtegetéseket, melyek ennek a fontos vizsgálatnak újjáalakítására megindultak és folynak.

Egész nevetséges, például, hogy a magyar érettségi vizsgálatnak a német nyelv és irodalom olyan tárgya, a miből meg is lehet bukni. Vajjon a németek tanítják-e viszont a magyart?

A görög már helyesen fakultatívva van téve. Így kell tenni a latinnal, némettel frániával és ángollal is. Aki szereti vagy szükségét látja: tanulja meg; de aki

A parasztnak, a még romlaltan magyar parasztnak eleinte nem veszi be se teste se lelke ezeket a sületlenségeket — ez az igaz! — de az is igaz, hogy az a nemzedék, a melyiknek gyermek-lelkébe ezek a „nóták“ vésődtek be a cigány hurjáról, hogy az a paraszt ráfanyalódik az újságra. A paraszt esztétikai érzéke nem igen mer küzdeni az új esztétikai érzéke ellen s ha keserü is a pirula, beveszi, mert ur adta be neki. Akkor pedig, a mikor a magyar paraszt nem a beéri Balogh Adám nótájára üti össze bokáját, de az „An der blauen Donau“ áriájára s nem a „Juhász legény, szegény juhász legény“-ért de a „bánatéhes csalogánydalok“-ért fog lelkesedni: akkor a magyar népdal, de a magyar nép felett is megtarthatjuk a rekviemet! Akkor már mindkettő a történelemmé lesz.

Mert mint már régi dolog, hogy az arisztokrácia züllésétől van fellebezés a középosztályhoz, a középosztály romlásától a néphez, az is igaz régi dolog, hogy a nép romlása ellen nincs appellátá, Most pedig ennek az utolsó fórumnak a lelkébe is kezd befészkelődni a kozmopolita romlás.

Nem mondom, hogy öntudatosan történik, nem mondom, hogy könnyen észrevehető is ez az átalakítás; de annyi bizonyos, hogy ott, a hol ilyen ujkori sületlenségeket bevesz a nép lelke, hogy ott karakterben, névben, nemzeti jellegben romlásnak kellett történnie.

Es az ostrom napról-napra hevesebb. Gomba módra nőnek az új-népdalok, a régivel nem

TÁRCA.

Nótáink.

— A „Zemplén“ eredeti tárcája. —

Szép nóta a magyar nóta, csak az az egy hibája van, hogy kevesen tudják. Annyira kevesen és annyira felejtik napról-napra, még a vén cigány is hogy maholnap meg fog kellenni siratni, mint a legdrágább halottunkat. A sok sirás között — mert hisz minden nap van valami elsiratni valónk, — rákerül majd a sor erre is.

Haladunk, mint a gőzmasina, s haladásunkban lerombolunk, letapodunk minden emléket, a mi a multhoz fűz; kiégetjük szívünkben a patriarkális érzés minden idegét; kirugunk magunk alól minden történeti alapot; szétszaggatjuk lassanként mind azokat a gyenge szálakat, melyek még összekötik a multtal haladó lelkiünket. Nap-nap után foszlanak le rólunk olyan rétegek, melyek megadták nekünk a magyar karaktert. A haladók „cafrang“-nak nevezik azt a lehámlott valamit némelyek „páncél“-nak.

Hiába minden türes-tagadás, a mi művelődésünk nem igaz uton halad; ez a haladás nem esiszolja, tisztítja a karakterünket, de kivetkőzötti, kiirtja eredetiségéből, megrontja, s nem mondom akarattal, kozmopolitává alakítja.

nem szereti, ne arisztokratásek reá és ne viltessék el vele a tanulásra szánt időt.

Az általános műveltséghez elég, ha némi tájékozódása van az ifjunak az effelehen: aki pedig valamiből tanárnak, vagy tudósnak készül, az tanulja meg. De, hogy minden 3-éves osztályos *mindent* jól tudjon: azt kívánni sem kell. Ha felvergődött nagy költséggel, sok torturával, 18 éves korral a boldogulás ígéret-földéig: ne kökjük könnyen vissza, hogy új szifonsként hasznatlan köhengergetést végezzék.

Az ingadozókat sajnáljuk meg. Ki tudja miféle ügyetlenség miatt ilyenek? Vajon bennük szellemben, nevelésben, tanárakban, egészségükben vagy más effeleiben van-e a bűntudatos hibák?

Tanároknak minden javítások dacára ma sem magyar, másolat innen-onnan, amit a különböző nemzetek tanépitelseiből kiértünk magunknak. A magyar középiskola az, amely a magyar művelődés-irány megteremtője kell, hogy legyen. Ha innen az ifjuság a magyar nyelv, az ősi magyar jellem elsajátításával, a nemzeti érzésnek, a nemzeti műveltségnek rajongó szeretetével lép ki a megfelelő életpályára: ha ismeri irodalmunk gyöngyeit, tudja és érti nemzetünk történetének minden élet mozzanatát: akkor jól végeztünk, s biztosak lehetünk, hogy a nemzetek, mely utánunk jön, vészben és viharban biztosabban megtartja nekünk a vértel szerzett hazát s ehhez az elsőseget, mintha elvont ismeretekkel tele tömtük a fejét, elgyödrünk szívét.

Mindig keserves dolog az, ha egy toronyról még csak a gomb hiányzik s mikor éppen azt is fel akarjuk tenni: félre billen s alá is zuhan.

Az élet kiegészíti a hézagokat. „A gyenge elbukik, az erős megállja!”

Széchenyi gróf azt mondta: olyan kevés a magyar, hogy az apagyilkosnak is meg kellene kegyelmezni.

Mi ne feledjük, hogy olyan kevés a művelt emberünk, hogy aki a gimnáziumot végig járta: öltetve vegyük fel az intelligenciába.

„Forma dat esse rei.” Az értelmiség közé való bejutás korlátait tartjuk ugyan fel, hogy a túltengést, a hivatadlanok tömülését megakadályozzuk: de a 8 osztályt végzett 18—20 éves ifjainkkal már ne *gondoljunk*, mert túllöve a célon, proletárvilágot teremthetünk magunk körül. Erre pedig nincs szüksége a magyar társadalomnak.

A buzát nem akkor kell egészen kirostálni akarni, mikor már készen áll a piaci eladáásra, hanem előbb, míg az előkészületek megen kereszttel.

A bimbó-tepés mindig fájt s bizonytalan munka. **V. K. B.**

törődik senki! Igazán bámulatos az a lelkiismeretlenség, az a tudatlanság, az a frivolitás, melyvel az újabb zeneirok „magyar népdal”-nak nevezett lehetetlenségeket összekompilálják, s „jótorgós esztéták”-nak nevezhető kánkáncjaikat összekotyvasztják. De hát hogy ne, mikor már a esztétai trombitás, meg a breszlai peremes inas is magyar nótákat csinál! Pedig hát az a természete a magyarnak, hogy a nyelvet nem lehet grammatikából megtanulni, a nótáját meg nem lehet kottára írni. A magyar nóta nem csak a száj átogatásából és a hangszalagok feszegetéséből áll, de más valami is van benne, a mit papírra írni nem lehet: a szíve dobogása! Erőből a szíve dobbanásáról lehet megismereni a magyar embert, mert azt megtanulni nem lehet, arval születni kell.

Es mintha ez a szívdobbanás megváltozni készülné. Az idegen nem tudja megtanulni, hát mi akarjuk megtanulni a másét! Az ember ha végig megy este Budapestnek a kávéházai mellett, szívébe nyílnak a keserűség azoknak a „nótáknak” hallatára, melyeket a szegény mártír-cigányok kénytelenek húzni a közönség kedvéért!

Bihari, Boka, Rácz Pali, Simonffy Kálmán, Csermák, Lavotta mintha nem is éltek volna. És hol vannak a *Vayak, Fáyak, Bernáth Gazai, Fáy Lenci, Vojnits Pista, Szátmáry Király János, Falussy Miska, Nagy Jani*, és még egy sereg uri mágus és dzsentrí-költő, a kik valóságos seregét készítették a legrszob-

Érett ifjaink felszabadulása.

Ira: László Béla.

Ötven esztendő távolából mosolyog felénk ama feledhetetlen tavaszi nap emlékezete, melyet a diákság évek óta szabad ég alatt szokott feleveníteni szónoklatok, szavalatok tartásával, a „Tápiu-magyar” visszhangoztatásával, menet rendezésével a város lakosságának élénk részvételével.

A diákságot nemcsak minden szép és nemes iránt való lelkesedése jogosítja fel, ez ünnepek megtartására, hanem az a hargomány is, hogy 1849. márc. 15-én az akkori ifjuság — *Vidacs János* harmad-éves joghallgató vezetése alatt — szintén tömegesen csatlakozott a saját tényleges felszabadításához. Elődeink lelkesedését tüköröz vissza a maunk lelkesedése.

A mi diákjaink is ünnepelni akarják 29-én, Péter és Pál napján, jó bor és cigány mellett felszabadulásukat. E nyári ünneplésükön, a nemesi gyűjtő hatása fogja a fiatal sikerre vinni, mert feltámasztják, hogy lelket adjanak egy újabb nemzedéknek.

Hála és kegyelet heve fordul tehát az érettség napján azok felé az ifjak felé, kik sikeres vizsgálatuk után hirtethetik a *szabadság* fiátlát. Tehát él teljesen az eszme, a szellem, élnek a vágyaik, melyekért nem kell többé küzdeniük, mert kijutottak az iskola falai közül: szabad a szó, szabad a pályaválasztás s amire ma már törekedniük kell, az egészen más: az az anyagi jobb lét, hogy az életnek kevesebb súlyát érezzék, a fejlődésnek nagyobb lendületet adhassanak.

De bármint változzék is az élet, a jobb időkre sohasem lehetnének méltók ha nem fogunk pályáink iránt lelkesedni — kegyelettel azok emlékeztetésén, kik egykor a szóias, a saját és intézmények szabadságát az önk juttára küzdötték ki.

Az élet a legnagyobb mester. Ezer meg ezer változatban tudja bemutatni azt, ami legnagyobb örökké egy. S ami benne talán legszobos és leginkább boldogító: az, hogy a pályá kezdetén a kemény aranyos esillamát zárják el a véget, míg a megfutott utra az emlékezés szelid fénye vet világot. A tavasz verőfénye beölti a lelket, mely a mező hűmes virágai közt nem ér rá az észre gondolni, míg a hervadó virág, a hulló levél a tavasz úde pompáját jut-taja eszünkbe s az emlékezés melankóliája enyhíti a fájdalmat, melyet a pusztulás képe különben okozna.

Kevés változással így van az emberi élet fejlődési szakában is. Ha szívünkbe belopódzott az ősi est hívós szellege, hisz tavaszt élünk gyermekeink szívében. Kölesön veszszük töltik azt, mi bennünk már nincs, s amiben őt még annyira bővelkednek. Bennök, az emlékezés melegével, újra átéljük saját ifjuságunkat. Sor-sikban képét keressük saját életünknek. Jót látnak szívmunkra abban, mi boldogságot árasztott egykor ifju szívünkbe s vészesnek itéljük azt, mi kínzó fájdalmat termelt nekünk. Ime az élet igazság, mely sokszor támaszt vitát öreg s ifju között. Az ellentét festése értelmes az érett ifjuság következtéseire.

Mielőtt tehát letáncolnánk, érett uraim, a diós nap emlékeztet: fotólják meg a lét és élet igazságát, melynek eredménye életünkben örökös lesz, visszhangozzék szívből, szívben tetel emléke mentül elevenebben e feledhetetlen szép nagy nap évfordulóján.

Szívesen fog társadalmunk minden rétege

nótáknak kezdve a „*Cserebogár sárga cserebogár*”-től egészen a „*Beszegődtem Tarnóczára bojtárnak*”-ig? Hol vannak? Elbűntek, senki se ismeri őket, elnyelte valamennyit az esztétika, a művészet, (?) az izlés, (?) egyszerűen a modern közszellem!

Minek is éltek, be nem is értenek meg már benneteket!? A vagy csak azért, hogy annak a kevésnek, akik a magyarság romjai között mint a hazajáró lelkek döngögnének, a szívét repszétek meg.

De ki is tud máma művészeink közül magyar nótát dalolni? *Blaha Lajza*, más senki! S ha ez a tüneményes alak is lehunyja szemét, kinek számára maradnak meg a *Sárga esikő*, a *Piros bagyellárás*, a *Falu rossza* stb. nótái? Ki fogja tudni eldalolni? Senki! Azon a pár vidéki dzsentrin, egy pár jó öreg uron és a romlatlan népen kívül senki. A mi művésznőink nem magyar nótára termettek!

S a XIX. század embere? Inkább sohase nyissa ajkát magyar nótára! Azt a mekégést, krákogást, sóhajtozást, vad bömbölést, a mit véghez visz, ha hallja ember, csak elszorul a szíve, hogy mint tudott annyira átváltozni, megromlani ennek a szittyfa fajnak a szíve, a lelke!?

Sokat, nagyon sokat tudnék még írni, de elég egyszerre ennyi is a keserűségből.

Petrassevich Géza.

részt venni örömnagjokban, mert hát a jótékonyság géniusza, a „*Kazinczy-kőr*” és az önk felszabadulásának nagy napját örömmel meg mindenki ünnepelni.

Dessewffy Miklós.

Élt 29 évet!

Lattatok-e erőtől duzzadó, koronáját magasan érnek emelő büszke tölgyet, melynek gyökereit kitépve pillanatok alatt törti le a mindent omboló vihar?!

Igy bánt el ő vele is a sors kiszámíthatatlan szeszelye akkor, amikor már a férfiorba légya, a sors csapásával bátran szembeállva s azokat leküzdvé, céljait elérte, vagyait majtnem teljesedni látta.

Alig végezte el iskoláit és a magyar-óviri gazdasági akadémiát, az egész Tokaj-Hegyaljat ért csapás, a filoxeravész, őt is érekenyen sújtotta, tönkre téve vagyonának legtekintélyesebb részét. De ő nem csüggett: küzdött, tanult tovább. És amikor a Hegyalja közönsége, letar-gyájából felebredve, hozzáintott elvesztett vagyonának visszaküzdéséhez, szőlőinek rekonstrukciójához: ő az első közé tartozott, ki a felső szőlészeti tanulmányot elvégezve, a rekonstrukciós nagy munkájának előharcosai közé lépett és kivívta azt, hogy egész Hegyaljának mint egyik szőlészeti vezérját tekintse.

Mint ilyen tündette ki a különben megítálatlan férfit az 1896. évi V. t.-e. alapján az állami szőlőkölesinóket finanszírozó Magyar-Agrár és Járulék-bank bizalmával, megívva őt a Zemplén-vármegyéhez tartozó szőlőterületeken állami kölcsönrel megindított felújítási munkálatok felügyeletével.

A mily lelkiismeretes pontossággal felelt meg e kötelezettségnek, épp oly buzgó kitartással jart elől, jó példát mutatva, saját szőlőinek felújításával, a sorssal dacolva, kiküzdvén ezzel mindazt, amire egy fiatal embernek törekednie kell: embertársai közbeseülését, szeretetét önmagának a biztos életbiztonságát!

De a sors könyvében meg vala írva, hogy az legyen erősebb és a büszken dacoló fiatal tölgynek törnie kellett. . . .

Az ő Dessewffy-vérrel örökölt büszke magyartás és emellett a mindenki iránt tanusított legtekintélyesebb nyújtság, tisztesség-tudás, határozott kifogástalan karakter, minden szeszélytől ment jó kedély jellemezték az istentől kiváló férfi-szépességgel és felhárd férfias termettel megöltött fiatalembert, aki mint ilyen nemesnek az 1896. évi nemzeti diszfelvonulásban résztvevő vármegyei bandériomnak, de általában az egész vármegyének kiváló és közzkedveltségi alakja volt.

Ha vannak a nemzetnek, ha vannak a vármegyének oszlopai: ő mindenestre egy lett volna!

Mintaképe volt hazánk fiatalágának, melynek bátran oda lehet példányképeit állítani: nézetek és tanuljatok ötle munkásságot, tisztességet — s főképpen szerénységet!

T. L.

A zempléni uri társaságnak előkelő és kedvelt tagja, a ma már néhai *Dessewffy Miklós*, mint tudósítók írja, a kerékpár-sportnak lett tragikus áldozata. Pár héttel ezelőtt ugyanis, amint egy nagyobb kirándulásról biciklizett hazafelé, utközben a gépről olyan szerencsétlenül zuhant le, hogy erős lábmozdulást szenvedett. Kézeli orvosai kijelentették, hogy a sérült testrészt operálni kell, miért is fölvitték Budapestre, a vöröskereszt-kórházba. Az operáció igen jól sikerült, de a beteg, aki már jobban kezdette érezni magát, sőt tervezgetni is kezdett, ugyszólván váratlanul szívészélítés érte, ami azonnal kiöltötte életét. Holtusztét Tolcsvárra szállították, ahol f. hó 21-én d. u. 5 órakor helyezték örök nyugalomra a családi sírboltban s általános részvét közt.

A gyászoló család részéről kiadott jelentés így szól: Cserneki és tarkeői *Dessewffy József* és neje *gölgői és toporézi Göcgey Jerta*, ugy a maguk, mint gyermekeik: Tamás es. és kir. kamarás, konzol Pittsburgban; Géza es. és kir. kamarás, honvéd-százados; László es. és kir. kamarás, huszár-százados és neje, született Salini Lamezan Louise grófnő, megtört szívvel tudatják felejthetetlen drága fióknak, fivérének, illetve sógocának, cserneki és tarkeői *Dessewffy Miklós* földbirtokosnak f. hó 18-án, esti 10 órakor, 29 éves korában, a vöröskereszt-egyesület budapesti Erzsébet-kórházában bekövetkezett elhunytát. Budapest, 1898 június hó 19-én.

Béke hamvainak, áldás emlékének!

Polytatás az I. mellékletben.

megy
osztál
sülete
az itte
alja
egysz
nister
szőlés
megk
látszi

ülése
kor a

megy
évi J
böddi
lyei s
hid f
08 kr
megt
hivat

toral
nál (g
szüle
ben;

buko
nosta

ság v
zete

a föl
elves
elind

tolni
ban, I
litsák
az an
heves
Már
a Fő
mega

Jáno
galon
fören

rint
szert
ó-szl
érten
temp
ság
nyel
hely
s
felad
Julia
hely

szág
val
part
terül
Ujfa
névt
fény
a tá
máv

a ki
bori
vezt

ben
Bud
évfó

tené
épit

nem szereti, ne erőszakoltassék reá és ne töltessék el vele a tanulásra szánt időt.

Az általános műveltséghez elég, ha némi tájékozódása van az ifjunak az effélében; aki pedig valamiből tanárnak, vagy tudósnek készül, az tanulja meg. De, hogy minden 8-adik osztályos *mindent* jól tudjon: azt kívánni sem kell. Ha felvergődött nagy költséggel, sok torturával, 18 éves kora a boldogulás Igéret-földéig: ne lökjük könnyen vissza, hogy új Sízifusként haszontalan köhengergetést végezzen.

Az ingadozókat sajnáljuk meg. Ki tudja miféle ügyetlenség miatt ilyenek! Vajjon bennök, szüleikben, nevelőikben, tanáraikban, egészségükben vagy más effélékben van-e a büntetendő hiba?

Tantarvünk minden javítások dacára ma sem magyar, másolat innen-onnan, amit a különböző nemzetek tanépületeiből kineztünk magunknak. A magyar középiskola az, amely a magyar művelődés-irány megteremtője kell, hogy legyen. Ha innen az ifjúság a magyar nyelv, az ősi magyar jellem elsajátításával, a nemzeti érzésnek, a nemzeti műveltségnek rajongó szeretetével lép ki a megfelelő életpályára; ha ismeri irodalmunk gyöngyeit, tudja és érti nemzetünk történetének minden élet mozanatát: akkor jól végeztünk, s biztosak lehetünk, hogy a nemzedék, mely utánunk jön, vészben és viharban biztosabban megtartja nekünk a vérrrel szerzett hazát s ebben az elsőséget, mintha elvont ismeretekkel tele tömtük a fejét, elgyötörtük szívét.

Mindig keservos dolog az, ha egy toronyról még csak a gomb hiányzik s mikor éppen azt is fel akarjuk tenni: félre billen s alá is zuhan.

Az élet kiegészíti a lézagokat. „A gyenge elbukik, az erős megállja!”

Széchenyi gróf azt mondta: olyan kevés a magyar, hogy az apagyilkosnak is meg kellene kegyelmezni.

Mi ne feledjük, hogy olyan kevés a művelt emberünk, hogy aki a gimnáziumot végig küzdötte: ölelve vegyük fel az intelligenciába.

„Forma dat esse rei.” Az értelmiség közél való bejutás korlátait tartjuk ugyan fel, hogy a tultengést, a hivatatlanok tödulását megakadályozzuk: de a 8 osztályt végzett 18—20 éves ifjainkal már ne *gazoljunk*, mert tulleve a célon, proletár-világot teremthetünk magunk körül. Erre pedig nincs szüksége a magyar társadalomnak.

A buzát nem akkor kell egészen kirostálni akarni, mikor már készen áll a piaci eladásra, hanem előbb, míg az előké-születeken megyen keresztül.

A bimbó-tépés mindig fájó s bizonytalan munka. **V. K. B.**

törődik senki! Igazán bámulatos az a lelkiismeretlenség, az a tudatlanság, az a frivolitás, melylyel az újabb zeneirok „magyar népdal”-nak nevezett lehetetlenségeiket összekompilálják, s „rotogós csárdás”-nak nevezhető kánkánjaikat összekotyvasztják. De hát hogy ne, mikor már a csaszlani trombitás, meg a breszlai perces inas is magyar nótákat csinál! Pedig hát az a természete a magyarnak, hogy a nyelvet nem lehet grammatikából megtanulni, a nótáját meg nem lehet kottára írni. A magyar nóta nem csak a száj tátogatásából és a hangszalagok fesszegetéséből áll, de más valami is van benne, a mit papírra írni nem lehet: a szíve dobogása! Erről a szíve dobogásáról lehet megismerni a magyar embert, mert azt megtanulni nem lehet, avval születni kell.

És mintha ez a szívdobbanás megváltozni készülné. Az idegen nem tudja megtanulni, hát mi akarjuk megtanulni a másét! Az ember ha végig megy este Budapestnek a kávéházai mellett, szívébe nyílal a keserűség azoknak a „nótáknak” hallatára, melyeket a szegény mártircigányok kénytelenek huzni a közönség kedvéért!

Bihari, Boka, Rác Pali, Simonffy Kálmán, Csermák, Lavotta mintha nem is éltek volna. És hol vannak a Vayak, Fáyak, Bernáth Gazsi, Fáy Lenci, Vojnits Pista, Szátmáry Király János, Falussy Miska, Nagy Jani, és még egy sereg urí mágnás és dzsentri-költő, a kik valóságos seregét készítették a legszebb

Érett ifjaink felszabadulása.

Írta: László Béla.

Ötven esztendő távolából mosolyog felénk ama feledhetetlen tavaszi nap emlékezetét, melyet a diákság évek óta szabad ég alatt szokott feleveníteni szónoklatok, szavalatok tartásával, a „Talpra-magyar” visszhangztatásával, menet rendezésével a város lakosságának élénk részvétele mellett.

A diákságot nemcsak minden szép és nemes iránt való lelkesedése jogosítja fel, ez ünnepe megtartására, hanem az a hagyomány is, hogy 1848. márc. 15-én az akkori ifjúság — Vidacs János harmad-éves joghallgató vezetésével — szintén tömegesen csatlakozott a saját tényleges felszabadításához. Elődeink lelkesedését tükrözi vissza a maiak lelkesedése.

A mi diákjaink is ünnepelni akarják 29-én, Péter és Pál napján, jó bor és cigány mellett felszabadulásukat. E nyári táncmulatságon, a zeneszó gyújtó hatása fogja a diadalt sikerre vinni, mert feltámadtak, hogy lelket adjanak egy újabb nemzedéknek.

Hála és kegyelet heve fordul tehát az érettség napján azok felé az ifjak felé, kik sikeres vizsgálatuk után hirdethetik a *szabadság* diadalmát. Tehát él teljesen az eszme, a szellem, élnek a vívmányok, melyekért nem kell többé küzdeniök, mert kijutottak az iskola falai közül; szabad a szó, szabad a pályaválasztás s amire ma már törekedniök kell, az egészen más: az az anyagi jobb lét, hogy az életnek kevesebb súlyát érezzék, a fejlődésnek nagyobb lendületet adhassanak.

De bármint változzék is az élet, a jobb időkre sohasem lehetnének méltók ha nem fogunk pályájuk iránt lelkesedni — kegyelettel azok emlékezetén, kik egykor a szólás, a sajtó és intézmények szabadságát az önök javára küzdötték ki.

Az élet a legnagyobb mester. Ezer meg ezer változatban tudja bemutatni azt, ami lényegben örökké egy. S ami benne talán legszébb és leginkább boldogító: az, hogy a pálya kezdetén a remény aranyos csillamai zárják el a véget, míg a megfutott utra az emlékezés szelid fénye vet világot. A tavasz verőfénye betölti a lelket, mely a mező himes virágai közt nem ér rá az őszre gondolni, míg a hervadó virág, a hulló levél a tavasz üde pompáját jut-tatja eszünkbe s az emlékezés melánkóliája enyhíti a fájdalmat, melyet a pusztulás képe különben okozna.

Kevés változással így van az emberi élet fejlődő szakáiban is. Ha szívünkbe belopódzott az ősi est hűvös szellője, friss tavaszt élünk gyermekeink szívében. Kölesön veszszük tőlük azt, mi bennünk már nincs, s amiben ők még annyira bővelkednek. Bennök, az emlékezés melegével, újra átéljük saját ifjúságunkat. Sor-sukban képét keressük saját életünknek. Jót látunk számukra abban, mi boldogságot árasztott egykor ifju szívünkbe s vésznek íteljük azt, mi kínzó fájdalmat termelt nekünk. Ime az élet igazság, mely sokszor támaszt vitát öreg s ifju között. Az ellentét festése érdemes az érett ifjúság következtetésére.

Mielőtt tehát letáncolnák, *érett uraim*, a dicső nap emlékezetét: fontolják meg a lét és élet igazságát, melynek eredménye életükben örökös lesz, visszhangozzék szóban, szívben tetteik emléke mentül elevebben e feledhetetlen szép nagy nap évfordulóján.

Szívesen fog társadalmunk minden rétege

nótáknak kezdve a „*Cserebogár sárga cserebogár*”-tól egészen a „*Beszegődtem Tarnóczára bojtárnak*”-ig? Hol vannak? Eltűntek, senki se ismeri őket, elnyelte valamennyit az esztétika, a művészet, (?) az izlés, (?) egyszóval a modern korszellem!

Minek is éltetek, be nem is értenek meg már benneteket!? A vagy csak azért, hogy annak a kevésnek, akik a magyarság romjai között mint a hazajáró lelkek ödöngönek, a szívét repszétek meg.

De ki is tud máma művészeink közül magyar nótát dalolni? *Blaha Lujza*, más senki! S ha ez a tüneményes alak is lehunyja szemeit, kinek számára maradnak meg a *Sárga csikó*, a *Piros bugyellár*, a *Falu rossza* stb. nótái? Ki fogja tudni eldalolni? Senki. Azon a pár vidéki dzsentrin, egy pár jó öreg uron és a romlatlan népen kívül senki. A mi művésznőink nem magyar nótára termettek!

S a XIX. század embere? Inkább sohase nyissa ajakát magyar nótára! Azt a mekegést, krákgóást, sóhajtozást, vad bömbölést, a mit véghez visz, ha hallja ember, csak elszorul a szíve, hogy mint tudott annyira átváltozni, megromlani ennek a szittyfa fajnak a szíve, a lelke!?

Sokat, nagyon sokat tudnék még írni, de elég egyszerre ennyi is a keserűségből.

Petrassevich Géza.

részt venni örömnapijukban, mert hát a jótékonyosság géniusza, a „Kazinecy-kör” és az önök felszabadulásának nagy napját örömmel megymindenki ünnepelni.

Dessewffy Miklós.

Élt 29 évet!

Láttatok-e erőtlő duzzadó, koronáját magasan égneke emelő büszke tölgyet, melynek gyökerét kitépve pillanatok alatt dönti le a mindent romboló vihar!?

Igy bánt el ő vele is a sors kiszámíthatatlan szeszélye akkor, amidőn már a férfikorba lépve, a sors csapásaival bátran szembeszállva s azokat leküzdve, céljait elérve, vágyait majdnem teljesedni látta.

Alig végezte el iskoláit és a magyar-óvári gazdasági akadémiát, az egész Tokaj-Hegyalját ért csapás, a filoxeravész, őt is érzékenyen sújtotta, tönkre téve vagyonának legtekintélyesebb részét. De ő nem esüggedett: küzdött, tanult tovább. És amidőn a Hegyalja közönsége, letargiájából felébredve, hozzálátott elvesztett vagyonának visszaküzdéséhez, szólóinek rekonstruálásához: ő az első közé tartozott, ki a felső szőlészeti tanfolyamot elvégezve, a rekonstruálás nagy munkájának előharcosai közé lépett és kivívta azt, hogy egész Hegyaljánk mint egyik szőlészeti vezérfiát tekintse.

Mint ilyen tüntette ki a különben még fiatal férfit az 1896. évi V. t.-c. alapján az állami szőlőkölcsönöket finanszírozó Magyar-Agrár és Járadék-bank bizalmával, megbízván őt a Zemplén-vármegyéhez tartozó szőlőterületeken állami kölcsönnel megindított felújítási munkálatok felügyeletével.

A mily lelkiismeretes pontossággal felelt meg e kötelezettségnek, épp oly buzgó kitartással járt elől, jó példát mutatva, saját szőlőinek felújításával, a sorssal dacolva, kiküzdve ezzel mindazt, amire egy fiatal embernek törekednie kell: embertársai közbecsülését, szeretetét önmagának a biztos életbiztonságiat!

De a sors könyvében meg vala írva, hogy az legyen erősebb és a büszkén dacoló fiatal tölgynek törnie kellett...

Az ő Dessewffy-vérrel örökölt büszke magatartás és emellett a mindenki iránt tanusított leglelkőtelezőbb nyájasság, tisztesség-tudás, határozott kifogástalan karakter, minden szeszélytől ment jó kedély jellemezték az istentől kiváló férfi-szépességgel és feltűnő férfias termettel megáldott fiatal embert, aki mint ilyen nemcsak az 1896. évi nemzeti díszfelvonulásban résztvevő vármegyei bandériomnak, de általában az egész vármegyének kiváló és közkedveltségű alakja volt.

Ha vannak a nemzetnek, ha vannak a vármegyének oszlopai: ő mindenesetre egy lett volna!

Mintaképe volt hazánk fiatalságának, amelynek bátran oda lehet példányképeül állítani: nézzétek és tanuljatok tőle munkásságot, tisztességet — s főképpen szerénységet!

T. L.

A zempléni urí társaságnak előkelő és kedvelt tagja, a ma már néhai Dessewffy Miklós, mint tudósítónk írja, a kerékpár-sportnak lett tragikus áldozata. Pár héttel ezelőtt ugyanis, amint egy nagyobb kirándulásról biciklizett hazafelé, utközben a gépről olyan szerencsétlenül zuhant le, hogy erős lábuzódást szenvedett. Kezelő orvosai kijelentették, hogy a sérült testrészt operálni kell, miért is föl vitték Budapestre, a vöröskereszt-kórházba. Az operáció igen jól sikerült, de a beteget, aki már jobban kezdte érezni magát, sőt tervezgetni is kezdett, ugyszólván váratlanul szívizélülés érte, ami azonnal kioltotta életét. Holttestét Tolcsvára szállították, ahol f. hó 21-én d. u. 5 órakor helyezték örök nyugalomra a családi sírboltban s általános részvét közt.

A gyászoló család részéről kiadott jelentés így szól: Cserneki és tarkeői Dessewffy József és neje görgei és toporcei Görgy Jerta, ugy a maguk, mint gyermekeik: Tamás cs. és kir. kamarás, konzul Pittsburgban; Géza cs. és kir. kamarás, honvéd-százados; László cs. és kir. kamarás, huszár-százados és neje, született Salini Lamezan Louise grófnő, megtört szívvel tudatják felejthetetlen drága fióknak, fivéroknak, illetve sógorának, cserneki és tarkeői Dessewffy Miklós földbirtokosnak f. hó 18-án, esti 10 órakor, 29 éves korában, a vörös-kereszt-egyesület budapesti Erzsébet-kórházában bekövetkezett elhunyását. Budapest, 1898 június hó 19-én.

Béke hamvainak, áldás emlékének!

Folytatás az I. mellékleten.

Vármegyei ügyek

A földmivélségi kir. minister, vármegyénk gazdasági egyesülete szőlészeti szakosztályának felterjesztésére, értesítette az egyesületet, hogy a szőlő-metszési műveletek között, az itten tett kísérletezések szerint, a *Tokaj-Hegyalja viszonyainak a legjobban megfelel az egyszerű, rövid, csapos, váltó-metszés.* A minister intézkedett, hogy a jövő tavasszal a tarcsali m. kir. vincellériskola igazgatósága, mint szőlészeti felügyelőség, a gazdasági egyesület megkeresésére mindenütt, a hol az célszerűnek látszik, gyakorlati metszési tanfolyamokat tartson.

A közigazgatási bizottság rendes havi ülése július 6-án lesz, ugyanakkor d. u. 2 órakor az erdei II. foku kihágási bíróság is ülészik.

Versenyárgyalás lesz Kassán a vármegye alispánjának hivatalos helyiségében, a f. évi július hó 11-én a hidasnémet—zsadány—böödi törvényhatósági közut zsadány—alsó-mislyei szakaszának kiépítése és a IV. számú Osvahid felépítése tárgyában. Kikiáltási ár: 29,227 ft 08 kr. Műszaki művelés és részletes feltételek megtekinthetők Kassán a m. kir. államépítészeti hivatalnál.

Állami anyakönyvi statisztika. A sátozka-ujhelyi állami anyakönyvi hivatalnál (1898. jun. 17-étől jun. 21-éig) a) házasságot kötött: 7 pár; b) kihirdetett: 2 egyén; c) születési anyakönyvi bejegyzés volt: 12 esetben; d) elhalálozott: 11 egyén.

Hírek a nagyvilágból.

Olaszországban a Rudini-kormány megbukott. — A király, mint hírlík, *Visconti-Venosta* gróftól bízta meg kormányalakítással.

Franciaországban szintén kormányváltás van, amennyiben a *Méline*-minisztérium helyzete tarthatatlanná vált.

Sverdrup vezérlete alatt expedíció indult a föld északi sarka irányában, hogy *Andreé* és elveszettnek hitt társairól hirt hozzon *Sverdrup* elindulásánál jelen volt *Nanzen* is.

A spanyolok nem bírták ugyan meggátolni *Kuba* sziget környékén az amerikaiakat abban, hogy szárazföldi seregeiket partra ne szállítsák, azonban, mint a hivatalos távirat jelenti, az amerikaiak első támadását *Berracos* mellett heves és véres ütközet után mégis visszaverték. Más irányból megerősítik a hírt, hogy *Manilla*, a Fülöp-szigetek fővárosa, az amerikaiaknak megadta magát.

Hírek az országból.

Uj főrend. Ófelsége a király *Ludvig* Jánost, a m. kir. közigazgatási bíróságnak nyugodalomba vonult másod-elnökét, élethossziglan a főrendház tagjává nevezte ki.

Magyar oltár-nyelv. Köztudomás szerint régóta törekcsenek a magyarországi görög-szertartású katolikus magyarok arra, hogy az ó-szláv nyelv helyett, melyet már a hívek nem értenek, a magyar nyelvet honosítsák meg a templomban. Budapesten most országos bizottság alakult, hogy a magyar nyelvnek templomi nyelvvé tétele dolgában évek óta buzgólkodó helyi mozgalmakat egységes irányba terelje s célhoz segítse. Az országos bizottság feladatai közé sorozta a hibás és elavult *Julian-féle „orosz-naptár“* kiküszöbölését és helyébe a tökéletes *Gergely-naptár* behozatalát.

A legifjabb magyar község. Az ország területe a magyar *Bruck* visszacsatolásával megnagyobbodott. A *Lajtha* határfolyó két partján fekvő *Bruck* községnek Magyarország területén épült része, mely most már *Bruck-Ujfalu* név alatt kerül bele a magyar helység-névtárba, ország-világ előtt f. hó 21-én nyert fényes bemutatást, midőn királyunk Ófelsége a tábort szemle után adott udvari ebéd alkalmával poharát emelte *Bruck-Ujfalu* jólétéért.

A csendőrség új felügyelője. Ófelsége a király szentgyörgyi *Jablánczy* Sándor altábornagyot a m. kir. csendőrség felügyelővé nevezte ki.

A székesfőváros a f. év szeptemberében ünneplő egyesítésének, hogy t. i. Pest, Buda, Ó-Buda és Kőbánya Budapestté lett, 25-ik évfordulóját.

A Gellért-hegyre Budapesten siklót építenek. A vállalkozó még az idén megkezdí az építést.

Különfélék.

— A f. év második negyede vége felé járván, tisztelettel kérjük lapunk igen tisztelt előfizetőit és hátralékosait, előfizetéseiknek megajítására, illetve hátralékaiknak megküldésére. A fűrdő-idegy alkalmából lakást változtató avagy fűrdőbe ránduló előfizetőinket kérjük velünk újabb címüket egy levelező-lapon tudatni, hogy számukra lapunkat pontosan megküldhessük.

A t. tanító urakat is szívesen kérjük, hogy előfizetéseiket rendezzék; egyrészt a közelgő új félév alkalmából, másrészt azért is, mert még a múlt félévi előfizetést is többektől nem kaptuk meg; már pedig a részünkről felajánlott előnyös előfizetési feltételeket csak úgy tudnánk teljesíteni, ha a csekély előfizetési díjakat pontosan kapjuk meg.

Tisztelettel:

A kiadóhivatal.

— **Királyi adományok.** Ófelsége a király, kabinetirodája útján s főispánunk közbenjárására, *Fedor István* porubkai, *Boreczky János* agyagosi, *Jareczky János* ezéki nyug. tanítóknak 15—15 ftnyi — özv. *Haverka Rikárd* n.-mihályi lakosnak ugyancsak 15 ftnyi kegyes adományt küldött.

— **Kinevezés és áthelyezés.** *Teőke Béla* dr. törvényszéki jegyző S.-A.-Ujhelybe áthelyeztetett. — *Nemes Rezső* törvényszéki írnokot a budapesti kir. főügyészséghez áthelyették.

— **Áthelyezés.** *Gróze Győző*, esendőr-százados, az Ujhelyben állomásozó esendőrszárny parancsnoka, a székesfehérvári esendőrkerületi parancsnoksághoz helyeztetett át, ahol a közelben előléptetést váró százados már most törzstiszt helyét fogja betölteni. Helyébe szárnyparancsnokul *Dobos* esendőr-százados vezényeltetett Ujhelybe.

— **Bucsuzó törvényszéki elnök.** *Seyfried József* az ujhelyi törvényszéknek volt s ez idő szerint már kuriai bírói ranggal és jellel a budapest-vidéki törvényszék elnöke, néhány heti fűrdőzés után, f. hó 20-án érkezett haza. Másnap s a következő napokon számottevő társaságunknak csaknem minden tagja fölkereste a mindenkor általános tisztelet és szeretetnek örvendő férfit, hogy öt új magas hivatali állásában ösztönösen üdvözöljék *Seyfried* szerdán, azaz folyó hó 22-én bucsuzott el hivatalosan a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék bírói és jegyzői karától s kezelő személyzetétől. Reggel 9 órakor a törvényszéki épület nagy tanácskozó termében gyűltek össze a törvényszék bírói és jegyzői, ahol miután *Nemes Andor* kir. törvényszéki aljegyző a legfelsőbb kinevezési okiratot felolvasta, *Seyfried József* meleg hangon bucsuzott el a törvényszék bírói karától, nagy elismeréssel szólván a bírói kar minden egyes tagjának ügybuzgó és szakképzett tevékenységéről, s biztosítván továbbra is őket barátságáról. A magas szármalású beszéd elhangzása után, amelynek hatása alatt talán egy szem sem maradt szárazon, *Kulin Odón* kir. ítélőtáblai bíró, a törvényszék ez idő szerinti vezetője, emelkedett fel szólásra s szép beszédében bucsuzott el a törvényszék fogalmi személyzete nevében a legigazságosabb, a legnemesebb elnöktől s ajánlotta a kir. törvényszék nagyrabecsült jóemlékezetébe. Ezután *Seyfried József* pár szóval a kir. törvényszék jegyzői karától bucsuzott el, minek megtörténte után hivatalos szobáiba vonult s ott fogadta kir. törvényszék kezelő személyzetét *Tomesányi Márton* kir. törvényszéki irodaigazgató vezetése alatt. Bucsúszavaira *Markovits János* kir. telekkönyvvezető válaszolt, nek során a tiszteletet veget ért. — Tegnap este a távozó elnök tiszteletére a bírói és ügyvédői kar a vármegyeháza nagytermében nagy-szabású bucsu-banketet rendezett, amelyről azonban már csak mához egy hétre referálhatunk. Ertesülésünk szerint öméltsége már július elején elfoglalja új állását.

— **Inséges munkálatok felülvizsgálása.** *Brenner Vilmos* kir. műszaki tanácsos, a kereskedelemügyi minister megbízásából a *Bodrogközön* folyamatban lévő inséges munkálatok megsejtelése és megvizsgálása céljából f. hó 21-én Ujhelybe érkezett. A különböző helyen folyó munkálatokat 22-én és 23-án *Hönsch Dezső* kir. főmérnökkel és *Köszeghy József* kir. mérnök építészével a helyszínen megsejtelte és a munkálatok előhaladásáról és jelenlegi állapotáról szóló jegyzőkönyvek fölvétele után 23-án Budapestre visszautazott.

— **Ítélet napjai.** Ne tessék nagyon megijedni, nem az utolsó ítéletre, annál kevésbé a

világ végére, de csak arra akarjuk e sorok nyájas olvasóját emlékeztetni, hogy itt van az iskolai év vége. Tanítók és tanítványaik, akik ez előtt tíz hónappal fogták be magukat a kötelesség jármába, ma-holnap elmondják, sőt el is éneklilik harsány énekszóval: *hála istennek*, hogy t. i. veritékes munkálkodás után ismét itt a pihenésnek magasztos öle, amelyben, mi türes-tagadás, bizony tanítónak s tanítványnak egyaránt édes-kellemes dolog két teljes hónapon át Szent-Heverd-el-t ünnepelni, kivált pedig édes-kellemes azoknak, kiket az igaz és nyugodt lelkiismeret nem háborgat a pihenés abszolút élvezetében. Az ítélet napjain, az iskolai évet bezáró vizsgálatokon, már tul van a tanulófjúság. Az ujhelyi 8-ikosoknak e héten, esütörtökön, pénteken s tegnap volt az *érése*, mint halljuk, igen jó eredménnyel. Az I—VII. osztálybeliek fölött kimondott ítélet sem kedvezőtlenebb; hogy tüzetesebben milyen mégis: megtudják majd pár nap múlva az Ertesítőkből, melyek épp most vannak nyomtatás alatt, s ha a gép nyikorgása *szekundát* jelent: akkor általában jó eredményre kell következtetnünk. Azért a gép-terem ablakai alatt kíváncsian csoportosuló diákoknak újságképpen kiűzenhetjük, kárhözható diák-nevek „érdem-jegyei“ fölött a gép most nem igen nyikorog. — De fájdalom, van eset arra is, ahol a „kegyesrendiek“ hagyományos osztóigazsága oda nyomatta számokban a diáknév mellé a *Dante* mondását: „Lasciate ogni speranza“... A sebzett szívű szüleet, szánó részvételt kérjük, hogy kövessék a Jób példáját. — Különben pedig jó vakációt!

— **Az ev. ref. egyház** ujonnan épülő lelkészi lakásnak falazatát *Klein Izidor* építész munkásai f. hó 18-án fejezték be, mely alkalmal *Dókus Gyula* es. és kir. kamarás egyházi főgondnok a munkásokat megvendégelte.

— **Nyár eleje.** F. hó 21-én volt a hivatalos nyár kezdete, de nem igen éreztük meg, mert a kívánatos forró napsugár helyett borongós, hives idő volt, bőséges esővel. *Falb* hűvös nyarat jósol — igaz, hogy az összes előkelő meteorológusokkal ellentétben. Bárcsak *Falb* csalatkoznék, mert a nyári érlelő melegre ország-szerte égető szükség van.

— **Jótekonycélu táncmultság.** A s.-a.-ujhelyi fiatalság július hó 10-én tartja meg az Abonyi-kertben, 52 tagból álló rendezőség-gel a „kereskedelmi társulat“ és egyéb jótekonycélu hagyományos táncmultságát. — A multság sikerét biztosítja az agilis rendezői gárda, melynek élén mint vigalmi bizottsági elnök, *László Béla* t. munkatársunk áll. Pénztáros *Korinstein Jenő*. Jegyző *Reichard Jenő*. A kulturális, egyszersmind jótekonycélu érdekében a táncmultságot melegen ajánjuk a n. é. közönség szives érdeklődésébe.

— **Jubileom.** Az ujhelyi m. á. v. műhely 25 éves fennállásának évfordulója alkalmából, július hó 3-án d. e. 9 órakor a gyártelepen zártkörű ünnepet fog rendezni, melynek műsora ez: 1. A vendégek üdvözlése *Neuman Mór* műhelyfőnök által. 2. Visszapillantás a műhely 25 éves történetére. Előadja: *Dely Endre*. 3. *Báthory Mária*. Előadja a *zenekar*. 4. Templom és gyár. *Bán Károlytól*. Szavalja *Balogh Gyula*. 5. Magyar király-induló. Előadja a *daloskör* és *zenekar*. Délután különvonaton, amely két órakor indul, kirándulás *Szaláncz*-ra, ahol az erdőben táncmultságot fognak tartani. Esti 7 órakor közös vacsora lesz, melylyel a m. á. v. igazgatósága megvendégeli a meghívottakat és a műhely alkalmazottjait. A hazatérés esti 11 órakor lesz.

— **Gyermek-kezek művészete.** Bámulatra méltó szorgalmat fejtettek ki ezidén a gyermekek a női kézimunkában. Több mint 800 darab kézimunka látható s „Carolineum“ intézet munkatermében, az elemi dolgoktól kezdve felmondhatni a művészi tüfestség. És ezeket a sok sok, szép és remek kiállítású munkákat az *Ervina* nővér türelmességének s kitartásának, ki őket oktatta, köszönhetik a gyermekek s ezek nevében a szülek is. Ugyanott a rajzteremben is sok csinos kép van kiállítva, melyek az illető tanítványnak figyelemreméltó hajlamait dicsérik.

— **Nyári multság.** A főgimnázium érettségít végzett tanulói jun. 29-én, Péter-Pál napján, a főgimnázium önképzőköri alapja javára, az Abonyi-féle kertben nyári multságot fognak rendezni.

— **Eljegyzés.** *Moskovszky Dezső* s.-a.-ujhelyi műkertész, *Moskovszky János* t. polgártársunk fia, f. hó 25-én jegyezte el *Pantalits Mariska* kisaszonnyt, özv. *Pantalits Tivadarné* szép és szeretetreméltó leányát.

— **A gabona-uzsora.** Az üzérkedés szel-leme behatolt már a nép közé és különösen a kiscgazdák közül szedi erősen áldozatait. — A gabona-üzletkötésnek ugyanis egy válfaja, az ugynevezett *határidő-üzlet*, mely abból áll, hogy a kereskedő a gabonát már akkor megveszi, midőn még az lábón áll, vagy ami még

rosszabb, papíros-üzletet csinálnak, minek értelmében a gazda sokkal több gabonát ad el, mint amennyire teremhetne. Ha tehát pl. az eladás idejében lévő árat veszik alapul, akkor a szállításhoz előálló árkülönbözet teszi ki a gazda nyereségét, vagy veszteségét. Ily módon számtalan kisgazda ment már tönkre, mert amikor szállítania kellett volna a gabonát, nemcsak hogy a sajátját kellett egészen odaadni, hanem esetleg kénytelen volt még drága pénzen venni is. — Ez a gabona-uzsora végre is felkeltette a figyelmet, s azt tanácsolták a gazdáknak, hogy semmiesetre se szállítsanak többet, mint amennyit termett. Ezt meg is fogadták, de a vevők pereltek. Erre a törvényszék csakugyan úgy ítélte, hogy a gazda nem tartozik több gabonát szállítani, sem nagyobb mennyiség után árkülönbözetet fizetni, csak mint amennyire neki magának termett. — Azt hisszük, hogy ez az ítélet el fogja venni a gabona-uzsorások kedvét a nép becsapásától.

— **Szigorlat.** A községi jegyzői szolgálatra képesítő vármegyei bizottság előtt tegnap d. e. három szigorlati telt vizsgálatot, névszerint: *Filicskó Miksa, Grossmann Adolf és Nagy Lajos jegyző-szolgák.* A bizottság, megvizsgálván a szigorlatok írásbeli dolgozatait és meghallgatván a hozzájuk, bizony özőnével intézett kérdésekre adott feleleteket: mind hármuk előtt felnyitotta a sorompókat és képesítő okiratokat adván kezükbe, bocsátotta ki őket az önálló jegyzői tevékenység mezejére. *Grossmann Adolfot* a bizottság elnöke, *Dókus Gyula* vm. főjegyző, az ítélet kihirdetésekor még meg is dicsérte kiválóan szép készületségre vallott feleleteiért. A jegyző abiturienteknek életpályájuk kezdetén sok szerencsét kívánunk! — A vizsgáló bizottság tagjai voltak: *Horváth József* árvászeki elnök, *Löcherer Lőrinc dr.* tisztifőorvos, *Dongó Gy. Géza* vm. főszámvevő, *Smoczer Péter* p. ü. számtanácsos, *Somogyi Bertalan* t. alügyész és *Beregszászy István* kir. segédtanfelügyelő. A vizsgálat d. e. 9 órától d. u. 1/2 1-ig tartott megszakítás nélkül.

— **Névváltoztatás.** *Burger Pál* fővárosi hírlapíró és az „Országgyűlési Tudósító” szerkesztőségének tagja, lapunknak is kedvelt munkatársa, vezetőkének belügyi minisiteri engedéllyel „Biró”-ra változtatta. — *Krupa Mihály*, újhelyi lakos nevének *Kertész*-re változtatását a belügyminisiter megengedte.

— **Öngyilkos zenész-örmmester.** *Vescesera János*, az ungvári cs. és kir. 65-ik gyalog ezred zenekarának örmmestere rangban volt tagja, f. hó 24-én délelőtt a Bodnár-völgyi honvédségi céllövő-téren épült ház eresze alatt *Manlicher-gegyveréből* fűbe lökte magát. Abban az időben *Földváry Árpád* honv. százados századja ott éppen céllövővel foglalkozott s az öngyilkos aki észrevétel nélkül lopódzott oda, azt a kis időt használta fel, míg a honvédek egy része lőtt, másik része pedig a közeli kútra vizet inni ment és az épület falához támasztott fegyverek közül egyet kezébe ragadva, elkövette a történetekből itélve előre meggondolt végzetes cselekedetét. Mire a dörménés után oda siettek, már halva volt. A honvédség részéről kiküldött bizottság és *Keresztessy Lajos* törv. vizsgálóbíró a helyszíni eljárás után tegnap d. e. az öngyilkos hulláját felboncoltatták. Hogy miért követte el az öngyilkosságot s miért épp Ujhelyben a céllövő-téren választotta öngyilkossága helyéül: azt eddig titok fűdi, mert a szerencsétlen semmi levelet hátra nem hagyott. Ezrede parancsnokságát táviratban értesítették az esetről.

— **Öngyilkos kőműves.** Ezelőtt két héttel adtuk hírül, hogy *Gyurkovics Gyula* újhelyi elzüllött iszákos kőműves hazuról eltűnt s valószínűleg öngyilkosságot követett el. Ez a föltételezés tegnapra csakugyan valónak bizonyult, mert a szerencsétlennek holttestét a Dörzsiken lévő használatlan száraz kut fenekén megtalálták. A penetráns szag, a mi a kutból kiáradt, volt a nyom, mely az esetet felmerítette. A már teljesen feloszlásnak indult hullát orvos rendőri eljárás után eltemették.

— **Révész Imre** kassai táncitanító ezuton is értesíti a t. szülőket és érdeklődőket, hogy táncoktatásait már e hó 29-én és 30-án megkezdte, még pedig a tanítványok számára mérten csoportokba osztva. Beiratkozni lehet naponta d. u. 4 órától a „Diána” kertben. Révész — ki 25 évi itt működése alatt ugy a táncoktatásban, mint a táncrendezésben a legszebb sikereket érte el — ajánljuk a t. szülők figyelmébe.

— **Közgyűlés a közgyűlés fölött.** A zemplén vármegyei községi és körjegyzők egyesülete f. hó 20-án tartotta meg ez évi rendes közgyűlését. Kinos hatást keltett, írja tudósítónk, az egyik kartárs mérges felszólalása a jegyzői nyugdíj ügy rendezése dolgában és nem csak elégedetlenségnek adott kifejezést a vármegyei Közgyűlésnek e tárgyban hozott, mondhatjuk nagylelkű határozata fölött, hanem kívánta, hogy a jegyzői közgyűlésből vizsgáló bizottság delegáltassék, mely az inkriminált vármegyei hatá-

rozat alapjául szolgált munkálatokat felülbírálja. (Nos és: mi lett a lesújtó határozat? Szerk.)

— **A kassai amatőr-kiállítás,** mely f. hó 19-én nyílt meg és júl. 3-áig lesz nyitva, az intelligens közönség részéről igen buzgó látogatásnak örvend. A kiállítás gyűjteményei közül legnagyobb az érdeklődés *Bubics* püspök kincseket érő kiállítás, ugyszintén a vadásztrófeák iránt. Akinek ideje engedi el ne mulassza a minden részletében nemcsak remek, de fölöttébb tanulságos kiállítás megszemlélését. A kiállítás tiszta jövedelmét jótékony célokra fordítják.

— **Juniális.** Homonnáról írják: A múlt évben megnyílt s itt áldásosan működő felsőleányiskola, mely az apáca-kolostorban van, igen sikerült juniális rendezett. A növendékekkel az apácák is teljes számban kivonultak. A leány-sereget *Pali* bandája kísérte ki s úgyszintén a délutánt is ő tette emlékeztetéssé, mert egészen estig nem fogyott ki a jónál jobb csárdásokból.

— **Halálos elgázolás.** *Simkó József* barátszeresi gazda e hó 22-én délelőtt *József* nevű 19 éves és *Pál* nevű 13 éves fiával, két lovas szekérrel a hercegi téglagyárból a vasuti állomásra téglát fuvaroztatott. Mikor a szekérrel az állomáshoz vezető lejtős uton lefelé hajtottak, a lovak, melynek gyepőlőt az idősebbik fiu tartotta, nem tudni mitől, megbokrosodtak s megugrottak, úgy, hogy a két flu, egyik jobbra, másik balra, a szekér elejére tett deszka-üléssről kiestek. A nagyobbik fiu esés közben a felhágón megkapaszkodott, a kisebbik azonban olyan szerencsétlenül bukott le, hogy a téglával terhelt nehéz szekér kereké a nyakán keresztül ment s nyakcsigolyát eltörve, rögtön halálát okozta. Ugy vitték holtan a s lei házhoz, nagykeservére megrendült szüleinek.

— **Mérsékelt áru menetjegyek Bécsbe.** *Dániel* báró kereskedelemügyi minisiter kir. elrendelte, hogy Budapestről és más nagyobb városokból mérsékelt áru menetérti jegyek adassanak ki a bécsi jubilumi kiállítás könnyebb megtekinthetése céljából. Ezekhez a vasuti menetérti jegyekhez belépőjegy is csatoltatik a kiállításba. Ilyen jegyek július 1-től szeptember végéig fognak kiadatni.

— **Számtan, mértan és ábrázoló geometriában,** valamint németben gyege I—VII. oszt. gimn. tanulókat sikerrel tanít, polgári és kereskedelmi iskolai vizsgálatokra előkészít *Wiener József* képesített polg. isk. tanító.

— **Fonák szerkesztői üzenetek.** Egy amerikai szerkesztő két hü előfizetőjét veszítette el nemrég a szerkesztői üzenetek miatt. Az egyik előfizető, kit ikrékkel ajándékozott meg a felesége, azt kérdezte, miképp kezelje gyermekeit a fogzás időszakán. — A másik, egy mezőgazda, azt szerette volna tudni, hogy szabadíthatja meg gyümölcsöskertjét a sáskától. A szerkesztő felelt mindkettőnek, de felesérelte egymással a két üzenetet. Így az első előfizető ezt a választ kapta: „Fedje be gondosan szalmával és gyujtsa meg s így gyorsan megszabadul az apró szörnyetegektől, — a másik előfizető pedig: „Adjon nekik egy kis kasztorolajat s dörzsölgesse az álkapusukat gyöngéden.

A versenyminden ténen, de legkivált a magyar hírlapírás ténen, bámulatos eredményeket idézett elő. Ennek köszönhető, hogy a magyar hírlapíróadalom Európában az első sorba küzdött föl magát. S a magyar lapok közt is vezet a Pesti Hírlap, közleményeinek bősége és változatosága, forrásainak gazdagsága, munkatársainak száma és elismert kvalitása tekintetben egyaránt. Hogy pedig napjainkban annyira a jól szerkesztett napilap, abban is nagy érdeme van a Pesti Hírlapnak, mely igen sok téren végzett husz év óta uttörő munkát. Voltak és vannak azonban a Pesti Hírlapnak oly ötletei is, mint az előfizető-közönségnek nyújtott kedvezmények, melyeket még nem utánoztak, mert nem utánozhat a saját többi része. Ilyen a Pesti Hírlap naptára is, melyet minden évben minden állandó előfizető ajándékol kap s mely — mint a szerkesztőség velünk közli — a folyó év végén ismét többféle meglepetést fog hozni (sorsjegyek új kedvezményekre való alakjában) azoknak akik a Pesti Hírlap előfizetési révén a naptár birtokába jutnak. Szolgál azonban egy kis praktikus jegyzék-naplóval. Előfizetési ára akár a legkisebb lapé: havonként 1 ft 20 kr., negyedévre 3 ft 50 kr., mely a kiadóhivatalhoz (Budapest, V. Váci-körút 78.) címezendő, honnan mutatvány-számokat is lehet kapni. Aki pedig a Párisi Divat című, elsőrendű és fényes kiállítású heti divatlapot is jártni kívánja, az a Pesti Hírlappal együtt előfizetve, épen félárán rendelheti meg, (vagyis félővi 4 ft helyett 2 ftért.)

— **Időjósolat, június 26-ára.** Höemelkedés, száraz.

Selyem-damast

75 krtól 14 trt 65 krigméterenként, — valamins fekete, fehér szines Henneberg-selyem 45 krtól 14 trt 65 krig méterenként, — a legdivatosabb szövés szín és mintázatban. Prívát-fogyasztóknak postabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva, — mintaként pedig postafordultával küldenek, **Henneberg G.** (cs és kir. udvar szállító) selyemgyárai Zürichben.

— Magyar levelezés. Svájcba a kétszeres levélbélyeg ragasztandó. — 5.

Irodalom.

Az „**Adalékok Zemplén-vármegye Történetéhez**” e. havi folyóiratunknak ez évi 6-ik (juniusi) füzeté a következő tartalommal jelent meg: 1. Zemplén-vármegye a tizenhatodik században. (2. folyt.) Irta: Nagy Gyula — 2. Zemplén-vármegye történelmi földrajza. (5. közlemény.) Irta: Dongó Gy. Géza. — 3. Történeti jegyzetek Zemplén-vármegyéről. (30. folyt.) Ford. *Kapás L. Aurél.* — 4. Zemplén vármegye politikai és helyrajzi ösmertetése. (30. folyt.) Ford. *Dongó Gy. Géza.* — 2. Sárospatak város és vára történetéhez. (1. közl.) Irta: *Soós Elemér.* — 6. Szirmay András naplója. (26. folyt.) Közli: *Karsa Ferenc.* — 7. A piaristák Zemplén-vármegyében. (5. folyt.) Irta: *Hudra János.* — 8. Történeti és földrajzi adatok Csertész községről. (2. folyt.) Közli: *Sztavrovsky Gyula.* — 9. Zemplén földesurai a múlt században. (4. folyt.) Közli: *Dongó Gy. Géza.* **Levelésládá:** 10. Árpádkori adatok Liszka történetéhez. Közli: *Dongó Gy. Géza.* — 11. Vármegyénk 1801-ben a borhamisítók ellen. Közli: *Kemechey János.* — 12. Kossuth az örökös megváltás ügyében. Közli: *Dongó Gy. Géza.* — 13. A „felült nemesi sereg” történetéhez. Közli: *Dongó Gy. Géza.* **Tárca:** 14. Népszokások Kárpát-aljai oroszainknál. (Folyt. és vége.) Irta: *Bihary Emil.* — 15. A szerkesztő póstája. — 16. A kiadó póstája. — **A jelen füzethez mellékelve kapják az „Adalékok” előfizetői Zemplén-vármegye színezett térképét.** — Az „Adalékok” előfizetése egy évre (12 füzetre) csak 2 ft 40 kr. **Melegen ajánljuk főképpen pedig a községek figyelmébe, annyival is inkább, mert ebben az évfolyamban kezdetét vette az egyes községeknek külön-külön történeti és helyrajzi ösmertetése.** Kövessék e tekintetben a t. jegyzőségek N.-Azar, Bánócz, Bély, A.-Bereczki, Czigánd, Gálszécs, B.-Kisfalud, Lelesz, O.-Liszka, B.-Szentés, Sajóhidvég, Mád, M.-Zombor, Erdő-Bénye, legújabbban pedig Tokaj, T.-Szada, H.-Németi, Homonna, Ond, Rátka, Golop városok és községek példáját, kik a képviselőtestületek elhatározásából megrendelték az „Adalékok”-at és már be is léptek t. előfizetőink sorába. — Az „Adalékok” következő füzeté július 10-én fog megjelenni,

A Magyar Hírlap nyolc év óta szolgálja már a demokráciának és liberálisizmusnak az ügyét, a nagy közönség érdekét. Attól a peretől fogva, amikor először megjelent, ennek a legmagasabb érdeknek a védelme volt programjának az első pontja. Párthoz nem kötve, semmiféle békítő befolyásnak soha alá nem vetve, könnyű volt a Magyar Hírlapnak az, hogy hű maradjon nyílt és őszinte szándékaihoz, amelyek kezdetül fogva vezették küzdelmének az eszközei immár nyolc teljes év óta válnak be a folyvást. Kitiünően értesült, mindenben igazságos alapon álló, a népek érdekeit felkaroló gazdag tartalmu lap a Magyar Hírlap, amelynek igazi fényessége az, hogy *Jókai Mór*, a magyar irodalomnak minden időkig első embere, áll a lap munkatársai élén. *Fenyő Sándor*, a szerkesztő, a magyar írók és hírlapírók színe javát gyűjtötte maga köré, akik őt kitartó munkával követik. A Magyar Hírlap előfizetése: Negyedévre 3 ft 50 kr. Egy hóra 1 ft 20 kr. Ezért az összegért a lapot postán küldi a kiadóhivatal bárhova. Előfizetni bármely naptól kezdve lehet. Mutatványszámot a lap ingyen küld 2—3 napig mindenkinek, aki ezt kéri. A Magyar Hírlap kiadóhivatala Budapestben van V. Honvéd-utca 4.

Krajcáros Néplap. A *Gyémánt* Jenő dr. szerkesztése alatt, *Láng József* kiadásában Nagyváradon megjelenő „Magyar Népszászó” hazafias szent missiót teljesít, mert ennek a nép nyelvén írott lapnak minden betűje arra van szána, hogy ellensúlyozza azt a veszedelmes áramlatot, melylyel a mételeyhíntó szocialista lapok akarják megfertőzteni a becsületes nép lelkét. Hogy a betűre szomjuhozó legszegényebb embernek is könnyen hozzáférhető legyen, a lap kiadója ezentel egy *krajcárjával* fogja árusítani a „Magyar Népszászó-t”, mely minden szombaton már az elárúsító birtokába jut. Melegen ajánljuk a lelkész, jegyző, tanító urak és nép jobárait figyelmébe!

A „**Vasárnapi Újság**” junius 19-iki száma 23 képpel s a következő tartalommal jelent meg: „Tóth Vilmos, a főrendiház elhunyt elnöke” (arcképpel). — „**Daesó Gáspár** haragja.” Költemény Szász Istvánról. — **Ragonyár: „Dáma”** Történeti körkép. Irta *Baksay Sándor* (Kinnach László rajzaival). — **Hires asszonyok:** *Beauharnais Hortense* (arcképpel). — **„A Rákócziak Párisban”** (II. Rákóczi Ferencné, *Amália* hessenrheinfelsi hercegnő arcképpel). — **„Néhány szó Pilis-Csaba multjáról”** (képekkel). **Vásárhelyi Gézárol.** — **„A László-gyermekmenhely Czirkenyében”** (képekkel). — **„A 16-os huszárok száz éves jubileuma”** (képekkel). — **„Margitay Dező”** (arcképpel). — **„A kiffháusi német rege eredete”**. — **„Veszprém-vármegye új főispánja”** (*Fonyvessy Ferenc* főispán arcképpel és képekkel a beiktatás ünnepségéről). — **„A néprajzi muzeum”**. — **„A hadi árboe”** (képekkel: *Tüzelés a hadi árboeről*). — **„Párisi divattudósítás”** (divatképpel). — **Irodalom és művészet, Közlötések és egyesületek, Sakkjáték, Képtalány, Egyveleg, stb. rendes heti rovatok.** A Vasárnapi Újság előfizetése negyedévre 2 ft, a Politikai Újdonságok-kal együtt 3 ft. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában. (Budapest IV., Egyetem-utca 1. sz.) Ugyanitt megrendelhető a „Képes Néplap”, a legolcsóbb újság a magyar nép számára, félévre csak 1 ft 20 kr.

„Nyár.” *Ferenczy Ödön*, a „Felvidék” című hetilap felelős szerkesztője, kinek neve szépirodalmi ténen is a jobbhangzásuak közé tartozik, evg kötetnyi kisebb, nagyobb íbszeléseket, rajzokat, szomorú és vig történeteket válogatott össze a lefolyt tíz esztendő alatt termelt irodalmi munkálkodása gyümölcseiből. „Nyár” lesz a címe s körülbelül 13 ivre menő terjedelemben 16 önálló elbeszélést fog tartalmazni a folyó év augusztus havában megjelenő kötet, melynek előfizetési ára füzve 1 ft 30 kr.; ízleses, erős vázson diszkótésben 2 ft. Az előfizetések a folyó évi július hó 15-éig Besztercebányára, a bizományos kiadóhoz, *Ivánsky Elek*, könyvkereskedőhöz küldendő. — A kötetet, melyből jövő számunk tárcájában izelítőt is adunk, szívesen ajánljuk irodalompartóló közönségünk legmelegebb érdeklődésébe.

Folytatás a II. mellékleten.

Egyesületi élet.

Nyilvános nyugtató és köszönet.

A „s.-a.-ujhelyi izr. népkönyha egyesület“ céljaira rendezett nyári multság alkalmából utólagosan adakoztak: Méltóságos Wallis Gyuláné grófnő 5 ft, Behyna-Testvérek, Beregszászy István 2-2 ftot, Vályi Bertalan 1 ftot. — Ezen összeggel a tiszta jövedelem 196 forint 46 krajcárt tesz ki.

Fogadják az adományozók az egyesület halás köszönetét

S.-A-Ujhely, 1898. jun. 25.

Widder Gyula,
e. titkár.

Haas Adolf,
e. pénztáros.

A közönség köréből.

— Alak és tartalomért a beküldő felelős. —

Sztropkó, 1898. jun. 21.

A döghus rendszerinti kimérésével egy új iparágat létesített az a szövetségesei banda, amely sikeres munkával tanyát ütött a mi kiterjedt vidékünkön.

A mindenki által féltve őrzött drága kincs, az emberi egészség ellen célzatosan irányuló merénylet elkövetői úgy vélik, hogy az új-korban, amikor a haladás a jelszó, kár követni azt az ősi szokást, mely szerint az elhullott állatok az úgynevezett dögtéren ásatik el akkor, amidőn a siker koronázta gyakorlat igazolása szerint azokat egy nemesebb temetőhely, az emberi gyomor is hajlandó magába befogadni.

Ezen vállalat meghonosítását nagyban előmozdítja az a körülmény is, hogy illetén minden kockázat nélkül is rengeteg vagyona tehetnek szert az emberi bőrből kivetkőzött sátn cimborái. Az e téren már eddig is elért fényes sikerektől felvillanyozva, Treihafth Náthán Hócsánka-pusztai lakos az ő pihent esztét, ott a puszták magányában, arra használta fel, hogy amikor beteg tehene az alkalmazott babonás hókusz-pókuszok dacára is elköltözött az árnyékvilágból, valószínűleg a döghusgyártó szövetséget tanácsára egész nyugodt lelkiismerettel kimérte annak vérezeresztés nélküli földimaradványait Sztropkó város és vidéke nagyérdemű közönségének.

Most a második felderített eset alkalmával megfejtethetetlen rébuszként tűnik fel előttünk az a különös gyöngéd figyelem és az a tulszerénység, melyből kifolyólag mézáróinknak egyetlen feljajduló szavuk sem volt az őket erkölcsileg és anyagilag megkárosító döghuskimérők tiltott üzemlethez.

Csiripelnek ugyan valamit a verebek, de ki tudná ma még megmondani, hogy igaz-e az?!

TANÜGY.

Zemplén-vármegyei Tanító-Egyesület hivatalos rovata.

— Rovatvezető: Schneider Jakob, —

Kéziratok a rovatvezetőhöz S. A.-Ujhelybe küldendők.

A szép előadásokról.

(Polytatás és vége.)

Itt általános szabályul azt mondhatjuk, hogy a hangnak időbeli mozgása mindig kerülje a szélsőségeket, mert míg a nagyon esendes előadás unalmat szül, a gyors bizonyos komikumot és érthetlenséget okoz. Fődolog, hogy az írásjelek időértéke pontosan és következetesen megtartassék. Erre nézve pedig a tanító részéről semmi egyéb, mint szigorú figyelem kívánatik meg. Szükséges már az első fokozat a kellő vigyázat. — Nem azért különböztetjük meg a gépies, értelmes és szép olvasást, hogy eme fokozatokat az iskolabajlás tartamától, illetőleg az ott eltöltött idő mennyiségétől, az egyik, vagy másik osztályba való járástól tegyük függővé. — Téves pedagógiai felfogás az, mely — minthogy az 1-ső osztály csak gépiesen van hivatva olvasni — már e fokozat nem törekszik az értelmes és szép olvasás sarkcsillagá felé.

Tekintsünk meg még más mozzanatokat is, melyek a szép előadás köré csoportosíthatók. Ki ne hallotta volna ama mondást, hogy „a nyelvemen forog, még sem tudom kiejteni.“ Ha ennek lélektani okát kutatjuk, úgy találjuk, hogy a lélekben ott van, mintegy mozog a benső kép, de a külső, a forma, a fogalomjegy hiányzik. Ez pedig a szép előadás szempontjából bizony-bizony nem kis hiba.

Hogy az ilyen hibákat gyógyítsuk, arra nézve a legbiztosabb út és mód az, hogy men-

nél több fogalomjegy birtokába juttassuk a növendékeket. Szoktassuk őket az olvasmány tartalmának szabad előadására, hol a fogalomjegyek reprodukálására a legalkalmasabb tér kínálkozik, hol alkalmunk lesz a gyermekek fogalmait az egyes tárgyak és tulajdonságok felől gazdagítani és szilárdítani, a helytelenek és bizonytalanok felől pedig kellő felvilágosítást nyújtani.

Szükséges még áttérnünk a tanító és tanítvány közötti magatartásra és modorra.

Gyakran van rá eset, hogy a növendék, midőn feleletre van felszólítva, akadozik, remeg, mint a nyárfalevél. Ezt mi úgy szoktuk kifejezni, hogy megszeppent, a szónoklattal foglalkozók pedig, hogy „lámpalázt“ kapott.

Eme félelemnek kettős oka lehet, vagy a tanító és tanítvány közötti bizalmatlanság, vagy a tananyag nem tudása, (ami különben a beszédbeli képességet ugyancsak rontja, hiszen ilyenkor van napirenden a szótag, szó, mondat-törödek stb. ismételtetése s ennél még drasztikusabb dolog is).

Ha a félelem az előbbi okra vihető vissza, úgy minden áron a növendék bizalmának megnyerése után kell törekednünk, annyival is inkább, mert a gyakori félelem és izgatottság a már meglévő beszédbeli képességet és hajlékonyságot is kockára teheti. A beszéd élettana szerint ugyanis bizonyos összefüggés van a központi idegrendszer és beszédképesség közt s egy szakeikéből olvastam, hogy nem egy dadogó nyelvhibáját a hirtelen és nagymérvű ijedség által felingerült idegrendszer egyensúlyának megbomlásából lehet kimagyarázni. — A helyes beszéd, a szép előadás érdekében tehát a kellő nyugodtságot úgy élettani, mint pedagógiai szempontból is csak ajánlanunk lehet.

Szólhatnánk még a hangszínezésről. Tudjuk, hogy mily soknemű és különféle érzelmek tanítja az emberi szív. Kérés, hála, sóhaj, bátorítás, lelkesedés, gúny, engesztelés stb. stb. mind megférnek benne. Amily különfélék az indulat és kedélyállapotok, oly sokféle hang szükséges azok visszaadására. Ez a hangszínezés.

Itt a siker és előhaladás a gyermek utánzási képességére lévén fektetve, fődolog, hogy a tanító ezeknek hangjait alkalom adtán hiven fejezze ki. Ha valahol nagy szerepe van az utánzásnak, úgy bizonyára a szónoklatnál igen. Természetes azonban, hogy az eredeti teltség mindég felismerhető. — Itt, a tanító részéről nem tévesztendő szem elől, hogy a mondatbeli érzelmi hangsúly céljából a mondat lélektani sajátosságait tisztába legyen s azt tüntesse fel a növendék előtt, hogy ennek az alapján alakuljon a hangárnyalat.

Tárgyam a befejezéshez közeledik. Nem hangoztattam sem a „beszéd- és értelem-gyakorlat“, sem az olvasás fontos szerepét, a helyes beszéd, a szép előadás körül. Alig tehettem volna ezt merő frázisok nélkül. Épen azért eléggé indokolt felfogásom. De befejezésül föl kell még említenem az iskolai színjátékokat.

Némely pedagógiai felfogás elítéli a népiszkolába hozatalát a színjátékoknak, állítván, hogy az a gyermek erkölcsi érzetét veszélyezteti és így egyinőségét a jövőben könnyen örvénybe sodorja. — Nem célozom hosszas fejtegetésbe boesátkozni efelől, de ha mindaz, mi a szép érzéket foglalkoztatja, az erkölcsiséggel nem ellenkezik, akkor könnyen pálcát törhetünk ama bafelfogás felett. Alig van alkalmasabb eszköz a tanító kezében a szép előadás gyakorlására, mint épen az iskolai színjátékok. Csak a tartalom legyen a gyermek kedély- és értelemvilágának megfelelő.

Míg a népiszkolai tantárgyak hiányával vannak ama közvetlen stílfarmának, mely a gyermek nyelvbéli fejlődésének a legbiztosabb gimnasztikája, addig ezt épen az jellemzi. Ha aztán tekintetbe vesszük azt, hogy a színjátékok tartalma mily fordulat, mily változatos, mennyire alkalmas ad a legkülönbébb érzelmeknek színezésére; elmondhatjuk, hogy ez a legbecesebb eszköz a népiszkola kezében a helyes előadás gyakorlására.

Valóban ideje volna, hogy azt a népiszkolánkba általában bevigyük, mert tagadhatatlan előnye van annak a szép előadás szempontjából bármely népiszkolai tantárgy felett.

Már maga az, hogy itt alkalom nyílik a taglejtések gyakorlására is, mely míg egyfelől a legősibb szellemi közlekedésül tekinthető, korunkban is sok oly indulatot fejez ki, melyre nézve a nyelv erőltet, tért kíván részére a népiszkolában. Próbáljuk meg minél több helyen.

Rövid értekezésem azzal az óhajjal fejezem be, vajha képes lettem volna a szép előadásra vonatkozólag mindnyájunkban érdeket kelteni és lelkesedést önteni.

Sikolya Antal,
ev. ref. tanító.

A kereskedelmi tanonciskola folyó hó 19-én megtartott évvizsgálata alkalmával a jeles osztályzatot nyert tanulók között kiosztott 24 db. könyv 20 ft értékben. E könyveket a keresk. társulat, Behyna-Testvérek, Schön Sándor, Lövy Adolf, Landeszman Miksa és Alexander Vilmos urak nemes adakozásából nyertük.

Fogadják az iskola nevében leghálásabb köszönetünket.

Schneider Jakob,
isk. igazgató.

A s.-a.-ujhelyi „stquo“ izr. hitk iskolájában 1898. június 30-án d. u. 4 órakor tartandó évvizsgáló-műsora: „Szózat“ éneklő a növendékek énekkara. — „Az együgyű paraszt“ szavaja: Szepesi Margit III. oszt. tanuló. — „Szilágyi Erzsébet“ szav. Hellinger Ignác IV. o. t. — „Vándor madár“ szav. Zucker Róza IV. o. t. — „Az én lakásom“ szav. Klein Eta IV. o. t. — „Vigaszt lás“ szav. Schneider Károly IV. o. t. — Népdalok: „Fehér galamb...“, „Busan szől...“, „Nem vagyok én...“ éneklő a növend. énekkara. — „Heten vagyunk“ szav. Wiener Hermína V. o. t. — „Belzaczar“ szav. Schön Margit V. o. t. — „Rozgonyiné“ szav. Halpert Erzsébet V. o. t. — Népdalok: „Mély a Rima“, „Erdő-erdő“, „Vigan vannak“ éneklő a növend. énekkara. — „Agota kisasszony“ szav. Schweiger Jolán V. o. t. — „Hamis tanu“ szav. Fried Etel VI. o. t. — „Zárbeszéd“ szav. Markstein Erzsébet VII. o. t. — „Rákóczi induló“ éneklő a növendékek énekkara. — Az énekszámokat cimbalmon kíséri: Werner Sárika V. o. t. — A műsort megelőzi a fiú növendékek torna-vizsgálata és befejezésül felolvastatnak a megjutalmazott tanulók nevei, jutalmak és értesítők kiosztatnak. — A leány növendékek kézimunkája a IV. fiú oszt. termében egész délután ki lesz állítva.

Varannón, f. hó 14-én a magy. kir. tanfelügyelő városunkban időzött a közs. iskola államosítása ügyében. Ugyanaznap meglátogatta a kisdudóv-öntézetet, hol a haladás felett megelégedésének adott kifejezést. Még aznap kiment Juszko-Volyára, hol a készülődő állami iskolát meglátogatta. Másnap meglátogatta a helybeli közs. iskola egyes osztályait. — Az ip. tanonciskola záróvizsgálata f. hó 19. tartott meg az elsőfoku iparhatóság, az isk. bizottság s több vendég jelenlétében. Kiállítva volt 58 munka, melyeknek készítői majd mind jutalmat kaptak. **Vladár** Emil, tanügyünk buzgó mecénása, jelen-tekény összeget osztott ki a kiállítók közt. r. l.

A mádi állami iskolai évvizsgálók keretében egy ritka, jubiláris iskolai ünnepség folyt le, **Simkó** Mária állami tanítónő tiszteletére 25 éves tanügyi munkásságának évfordulója alkalmából. — Az ünnepelt tanítónő növendékei vizsgálatának berekesztésével kapcsolatosan **Pálóczy** József, iskolai gondnoksági elnök, a tőle megszokott ékesszólással üdvözlő meghatóan a meglepett, mit sem sejtő tanítónőt, egy igen aktuális alkalmi beszédben esetelven a tanügyi pálya rendkívüli fontosságát, magasztosságát és — töviseit s megemlékezve a köztiszteltetben álló tanítónő munkásságáról. E beszéd alatt észrevétlenül behozták a jubeliumi emléktárgyat vett igen díszes értékes íróasztalt és írókészletet, melynek átnyújtásával üdvözlő dalai és beszédei tolmácsolták a kiesinyek érzelmeit és üdvökvánatait; végül **Kiss** Károly igazg.-tanító üdvözlötte őt a tanítótestület nevében, meleg szavakkal emelve ki **Simkó** Mária tanítónő érdemeit „*Kit az Isten is tanítónőnek teremtett.*“ — Jól esik konstatálnunk, hogy az ünnepségen igen szép számu közönség vett részt, kivált az intelligencia köréből és az állami iskolának ez az első ily jubiláris ünnepe, mondhatni Mád közönségének ünnepévé nőtte ki magát.*)

A keszvényéni ev. ref. iskola növendékei nagy örömmel ünnepelték a koronázási évfordulót, június 8-át.** Nemzetiszínű zászlók jeleztek az ünnepiességet, az iskolaterem zöldággal és virágokkal, Ofelsége a jó király díszes arképpel volt berendezve. Az ünnepség kezdetét vette délután két órakor s tartott az esteli órákig — Az ünnepség énekekkel vette kezdetét, 30 iskolás növendék szavalt, a tanító rövid alkalmi beszédet tartott; végre nagy tiszteltető **Bodolai** József ref. lelkész a koronázás nagy-szerűségéről hatásos előadást tartott a növendékeknek; a Király-dallal záródott az ünnep.

*) Fogadják részünkről is legmélyebb szerenesekei-vánatunkat a kedves és jeles kaptárs, ki díszesretére válik nemcsak nemének és hivatásának, de egyesületünk tagjai között is méltó helyet biztosított magának az örök-fatal jubiláns. Az Ég áldása kísérje tovább is hasznos működésében!
R.-vezető.
R. v.

**) Mult számunkról leköszent.

vénye folytán tudomásul vétel és közhirrététel végett tudatom tekintetes főszolgabíró ural, hogy a német kormány folyó évi május hó 22-én 65 sz. a. kelt kimutatása szerint, ragadós tüdőlobb miatt jelenleg Magyarországnak egyetlen törvényhatósága ellen sem tart fel szarvasmarha bevételi tilalmat, megjegyzem azonban hogy oly törvényhatóság területéről, melynek területén csak egy községben is ragadós tüdőlobb jövőben esetleg megállapítottatik vagy uralkodik, a miről a szakértők a nekik hetenkint megküldött Földmívelési Értesítőből mindig hiteles tájékoztatást merithetnek, szarvasmarhát Németországba szállítani feltétlenül tilos tekintet nélkül arra, hogy az illető törvényhatóság neve a német kormány által időnként közzétett kimutatásban felvéte-tett-e?

S.-A.-Ujhely, 1898. június 12.

Matolai Etele alispán.

13013 sz. T. Zemplén-vármegye alispánjától.
A 10 főszolgabírónak.

Tudomásvétel és alkalmazkodás végett ki-
adom

S.-A.-Ujhely, 1898. jun. 13.

Matolai Etele, alispán.

Másolat

Kereskedelemügyi m. kir. minister. 6373/VI. sz. Valamennyi magyarországi vármegye alispánjának, imént másodfoku iparhatóságnak. Az építő ipari teli tanfolyamok számára 1896. évi január hó 24-én 80656/1895. sz. a. kelt rende-
lettel kiadott szervezet és tanterv 11. §-a oly rendelkezést tartalmaz, hogy ezen tanfolyamoknak mind azon tanulói, kik a teljes négy éves tanfolyamot elvégezték és ezen felül még legalább négy évi gyakorlatot képesek felmu-
tatni, a kőműves-, ác-, és kőfaragó mesterségben mint önálló mesterek működhetnek. Ezzel szemben a kisebb kőműves-, ác-, és kőfaragó munkálatok végzése tárgyában hivatali elődóm által 1891. évi augusztus hó 25-én 42493. sz. a. kiadott rendeletnek 2. §-a szerint azok, akik ezen mesterségek üzésére iparendélyért kíván-
nak folyamodni, csak három éves gyakorlatot tartoznak kimutatni Nem lévén indokolt a tan-
folyamnak képzetebb tanulóit hátrányban r-
szesíteni azokkal szemben, kik semmiféle rend-
szeres szakkerü oktatásban nem részesültek, az
építőipari teli tanfolyamokra vonatkozó szerve-
zet és tanterv 11. §-át oda módosítom, hogy
mindazok, kik valamely építőipari teli tanfolyam
teljes négy évfolyamát sikerrel elvégezték és ezt
szabályszerű végbizonyítvánnyal igazolják, és
ezenfelül még legalább három évi gyakorlatot
képesek felmutatni, a kőműves-, ác-, és kőfa-
ragó mesterségben mint önálló mesterek mű-
ködhetnek Felhívom a címet, hogy fentiekről
a hatósága területén lévő első foku iparhatósá-
gokat oly hozzáadásokkal értesítse, hogy mind-
azoknak, kik az itt előírt elméleti és gyakorlati
képzettséget igazolják és az 1884. évi XVII.
törvényeikkben foglalt ipartörvény által előírt
egyéb feltételeknek megfelelnek, szabályszerű
kérelmükre az iparendélyt akadály nélkül ál-
lítsák ki Budapest 1898. május hó 29. A mi-
nister helyett: Vörös sk. államtitkár.

13304. sz. T. Zemplén-vármegye alispánjától.

A 10 főszolgabírónak.

A földmívelésügyi m. kir. minister ur ó
nagyemlétségének 5921/eln. számú intézvénye
folytán közhirrététel végett tudatom tekintetes
főszolgabíró ural, hogy a boszniai és herzegovi-
nai országos kormány 1898. évi május hó 28-án
kelt 75589. számú hirdetménye szerint a követ-
kező intézkedéseket léptette életbe.
Sertésvész. miatt élő sertések bevitel
Bosznia és Herzegovinába Magyarország egész
területéről tilos.

Ezzel egyidejűleg a f. évi 12613 számú fel-
hívásban foglaltak hatályukat veszítik.
S.-A.-Ujhely, 1898. június 13.

Matolai Etele, alispán.

14145. sz. T. Zemplén-vármegye alispánjától.
A 10 főszolgabírónak.

Közhirrététel végett kiadom.
S.-A.-Ujhely, 1898. június 24.

Alispán helyett:

Thuránszky László, tb. főjegyző.

Másolat.

K. u. k. Remonten-Assent-Commisson No.
7. Miskolcz E No. 66. pr. Tekintetes alispáni
hivatalnak Miskolczon. — Miskolczon 1898. ju-
nius 16-án. A f. évi tavaszi idényre kiszabott
Remonta-állomány bevásárlás eddig oly ered-
ménytelen folyt, hogy július-augusztus hóna-
pokban, valamint szeptember közepéig 4, 5, 6
és 7 éves lovakra szükségünk nem lesz. A jú-
lius 6-ára (szerdán) tervezett lóvásár alkalmával
tehát a fenti bizottság csakis 3 éves csikókat
vásárolhat. Augusztus és szeptember közepéig
szükséglet hiányában lóvásárt egyáltalában nem
tarthatok. Az őszi katonai lóvásárokat illetőleg

javaslatot fogok ideje korán álküldeni, kérem
ezt közhirrét tenni lehetőleg a szomszédos me-
gyékben is. — J. A. aláírás olvashatatlan.

13193. sz. T. Zemplén-vármegye alispánjától.

A 10 főszolgabírónak.

1897. évi május hó 22-én 10292 szám
alatt kelt felhívással kapcsolatban közhirrét-
tétel végett tudatom tek. főszolgabíró ural, hogy
Goldberger Simon tőketerebesi lakos marhasó-
árus a pénzügyminiszter nagyemlétségének,
folyó évi április hó 20-án kelt 36745 számú ren-
delete folytán a marhasót a vevő feleknek 100
kilogramonként 14 korona 50 fillérért köteles
kiszolgáltatni.

S.-a. Ujhely, 1898. június hó 14-én.

Matolai Etele alispán

12880/sz. T. Zemplén-vármegye alispánjától.
A 10 főszolgabírónak.

Az alábbi földmívelésügyi ministeri intéz-
vényt tudomásul vétel, illetve a legszelebb
körben leendő közhirrététel végett másolatban
kiadom.

S.-A.-Ujhely, 1898. június 13.

Matolai Etele, alispán.

Másolat.

Földmívelésügyi m. kir. minister 37533/II.-1.
szám. Megfelelő közzététel, valamint a törvény-
hatóság lötenyész bizottsága elnökével való köz-
lés végett értesítem, miszerint a cs. és kir. kö-
zös hadügyminiszter ur az egyes állandó loavató
bizottságok működési területét f. évi május hó
28-án kelt 1357. sz. elhatározásával következ-
őleg állapította meg. 7. számú pótlóavató bizott-
ság Miskolczon. Liptó, Zólyom, Nógrád, Heves,
Borsod, Gömör, Szepes, Sáros, Abauj-Torna,
Zemplén, Ung, Bereg, Maramaros, Ugoesa, Szat-
már és Szabolcs vármegyék területén. Budapest
1898. évi május hó 31-én a minister megbizá-
ból Nagy Gábor sk.

1634/ki.

A gálszécsi járás f. szolgabírájától.

Körörvény.

Csányi András hardicsai lakosnak a f. évi
június 13-án tartott nagy-mihályi országos vásár
után haza jövet Pazdics község határában egy
másfél hónapos, piros szőrű, homlokán csillag
jegyes, csődör csikója elveszett; megtaláló Har-
dicsa község biráját értesítse.

Gálszécs, 1898. június 18-án.

Somossy, szolgabíró.

2619./I. 98. A szerencsi járás főszolgabírájától.

Körörvény.

Deme József tiszaluczi lakos fia folyó hó
17-én szülői házából eltávozott, s azóta vissza
nem tért. A gyermek személyleírása a követke-
ző: 12 éves, jól fejlett, arca: kerek haja: gesz-
tenye-barna, szája s orra: rendes, eltávozáskor
mezitláb volt, öltözete: széles gatyka, kopott ujas,
fején ócska szalma-kalap.

Megkeresem a társhatóságokat, miszerint
ezen gyermeket jársai területén köröztetni és
feltalálás esetén hivatalomat értesíteni szives-
kedjenek.

Szerencsen, 1898. június 22-én.

Pintér István, főszolgabíró.

Nyilt-tér.)*

Kérdezzük meg a házi orvost!

KRONDORFI
SAVANYÚVIZ

legkitünőbb asztali víz

és mint

GYÖGYITAL

minden hurutos bántalmaknál

legjobban ajánlható.

KAPHATÓ:

S.-A.-UJHELY: **Szentgyörgyi Vilmos**
Klein Albert
TOKAJ: **Olay Lajos** czegeknél.

*Az e rovatban közlöttékért nem vállal felelős-
séget a Szerk.

Heti naptár.

Vasárnap, június 26. Ján. és Pét.
Hétfőn, június 27. László kir.
Kedden, június 28. Leo pp. †

Szerdán, június 29. Péter és Pál
Csütörtökön, június 30. Pál ap. eml.
Pénteken, július 1. Teod. áld. p. †
Szombaton, július 2. Sárlos B.-A.

A szerkesztő postája.

Egy olvasónak. Kérdezi, hogy mi volt az a fikátor?
— Fikátoroknak hívták az őrnyokban, a várak bánya-
tornyáiban alkalmazott virasztókat. Ezeknek, egyebek kö-
zött, kötelességük volt az is, hogy a pirkadó hajnalat han-
gos kiáltással köszönték. A dolog, Szirmai Antal magya-
rázata szerint (Glossarium Vocum 127 l.) így történt: A
lent sétáló órálló ha naiban fölkiáltott, hogy „Szólalj meg
virasztó, szólalj meg!” mire, a fikátor megszólalt és így
rivalított „Hajnal vagyon szép piros hajnal!” Így gyakorol-
hatták ezt a fikátorságot pár száz esztendővel ezelőtt Sztop-
kón is, ahol egyébként, mint tetszik tudni, a fikátor még
egyebet is „rivalított” alá.

P. S. úrnak — Bpest. Intézkedtünk, hogy a lap
mint tp. önnel állandóan küldessék.

P. G. úrnak — Sztarina. Szintén.

U. E. Be van sorozva az „Adalékok” júliusi füze-
tének közlendői sorába.

Számtisztnek. Arról, hogy a vármegyénél még egy
alszámvevői állás rendszeresítettnek, illetékes helyen mit-
sem tudnak.

Felelős szerkesztő:

Dongó Gyárfás Géza.

Kiadó-tulajdonos **Énlert Gyula.**

Hirdetések.

Benczúr testvérek cémentgyára

Mogyoróskán,

(Zemplénvármegye, posta helyben.)

**Ajánl: Portland és Ro-
mán cémentet, padló-
és járdalemezeket leg-
jobb minőségben.**

Vasuti állomások: **Örmező és Eperje.**

↳ **↳ Vizszeladók kerestetnek.** ↳

Árlejtési hirdetmény.

Bodrog-Kisfalud község ház és jegyzői lak-
nak újja építése tárgyában 1898. évi május hó
17-én megtartott képviselő testületi közgyűlés
7. számú határozata alapján az árlejtést f. évi
június hó 29-én délelőtt 9 órakor fog B.-Kisfalud-
on a község házában megtartatni, zárt ajánlat-
tal egybekötött nyilvános szóbeli tárgyalás útján.

1. Az építkezési költség 3050 forint 90 kr.
háromezerötven forint 90 kr-ban állapított meg.

2. Versenyezni szándékozók tartoznak az
előirányzati összeg 10 %-át készpénzben vagy
elfogadható értékpapirokban letenni, vagy a zárt
ajánlathoz mellékelni.

3. A tervezet és költségelőirányzat B.-Kisfalud
község házában a hivatalos órák alatt meg-
tekinthetők.

B.-Kisfalud, 1898. évi június hó 20.

Balogh István

körjegyző.

Baráth Ferencz

főbíró.

223/98. végr. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102.
§-a értelmében ezennel közhirrét teszi, hogy a s.-a.-ujhelyi
kir. törvényszék 1898. évi 5064 s. a többi számú végzései követ-
keztében Dr. Moskovics Ervin és társai ügyvédek által kép-
viselt Weisz Dávid, Friedman Abrh. és Rosenbluth Miksa
homonnai lakosok javára Kohn Salamon homonnai lakos al-
peres ellen 300 frt, 325 frt és 345 frt s jár. erejéig 1898. évi
június hó 3-án fogantatott kielégítési végrehajtás útján le-
foglalt és 1395 frtra becsült 1 drb. amerikai gyorsajtó, papír
és könyvvégő gép, papírlukasztó gép, nyomdai betűk, bolti
állványok és felszerelések, bolti és szobai butorok és felszerel-
vények s papírkereskedéshez tartozó különféle tenták, pennák,
papirok, rajze-zközök stb. cikkekkel álló ingóságok nyil-
ványos árverésen eladottnak

Mely árverésnek a homonnai kir. bíróság V. 115/2. X.
1898. számú végzése folytán 970 frt tőkekövetelés, ennek 1898.
évi május hó 1. naptól járó 6% kamatai és eddig összesen 112
forint 91 kr-ban bíróság már megállapított költségek erejéig
Homonnán végrehajtást szenvedő bolti és lakhelyiségében leendő
eszközlésére 1898. évi június hó 30. napjának d. u. 2 óra határ-
időül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel
hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX.
t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a
legelőbb ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le
és felül foglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna,
ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek
javára is fogantatottatni fog.

Kelt Homonnán, 1898. évi június hó 20. napján.

Tomory Antal,
kir. bírósági végrehajtó

Kiárusítás.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy miszerint **üveg és porcellán üzletemet** egy más üzlet megkezdése miatt fölhagyom s a jelenleg legjobb árukból álló czikkeimet

bámulatos olcsó árban adom el

és pedig:

Egy teljes étkező készlet 12 személyre, mely előbb 48, 30, 25, 23 frt volt, most 38, 25, 20, 18 frt.

Egy étkező készlet 6 személyre, mely előbb 25, 20, 18, 13 frt volt, most 20, 16, 18, 12, 10 frt.

Egy mozdó készlet gyönyörű kivitelben, előbb 15, 13, 10, 8, 6 frt, most 11, 10, 8, 6, 4 frt 50 kr.

Sörös. boros és szilvóriumos készletek 1 frt 50 krtól 3 frt 50 krig.

Kávés, moka és teás készletek 1 frt 95 krtól 6 frtig.

Közönséges edények, csiszolt, fuvott és sajtolt üveg áruk, china-ezüst tálcák, majolika disz-tárgyak potom áron kaphatók.

Áruk rendkívül olcsó, szóval minden elfogadható áron, de csak készpénzért adatnak.

Midőn a n. é. közönség tömeges látogatását saját érdekekben is kérem

maradtam teljes tisztelettel

Wächter Gyula,
üveg és porcellán kereskedő.

Tk. 2223/1898. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

Dr. Erényi Manó s.-a.-ujhelyi lakos ügyvéd, mint Hardare Antónia, Cserbik János özvegye broklyni és Cserbik János Elisabethparthie és Flandorfer Mária szül. Cserbik broklyni lakosok teljhatalmú megbízottja, — továbbá Szabó Sándorné szül. Cserbik Ilona s.-a.-ujhelyi lakos önkéntes árverés iránti kérvénye következtében a végrehajtási árverés joghatályával bíró önkéntes árverés az 1881. LX. tcz. 204. §-a alapján és a 140. §. értelmében a s.-a.-ujhelyi kir. tvszék területén lévő, S.-A.-Ujhelyben és határában fekvő, a s.-a.-ujhelyi 504. sz. tjkvben 1205. és 1206. h. r. sz. alatti 234. összeírású számú ház, udvar és kertre 4815 frt, — továbbá a s.-a.-ujhelyi 1119. számú tjkvben (6576—6579.) hr. sz. a. szőlő és rét 150 frt, — és végül a s.-a.-ujhelyi 1142. sz. tjkvben (6720—6722) hr. sz. szőlőre 150 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi augusztus hó 8. (nyolczadik) napján délelőtti 11 órakor a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék telekkönyvi hatóságának hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árveresen a megállapított kikiáltási áron alól eladatni nem fognak, illetve eladók fentartják maguknak azon jogot, hogy a kikiáltási áron alóli ígért esetében az árverés napjától számított 14 nap alatt nyilatkozhassanak az iránt: vajjon ezen ígért melletti eladásba beleegyeznek-e vagy sem.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 481 frt 50 krt, illetve 15—15 frtot készpénzben vagy az 1881. évi LX. tcz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. I. m. sz. a. kelt rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. évi LX. tcz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt S.-A.-Ujhelyben, a kir. törvényszék tkvi hatóságánál, 1898. évi ápril hó 18. napján.

Wieland,

kir. tvszéki bíró.

Tk. 166. sz. 1898.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kir.-helmezi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Erber és Fleischmann debreczeni bej. keresk. czég végrehajtatónak Keszenbaum Ignác végrehajtást szenvedett elleni 1000 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a kir.-helmezi kir. járásbírósg) területén lévő Kis-Czigánd község határában fekvő és a kis-czigándi 496. sz. tjkvben A. I. 1 sor 562—563. hr. sz. a foglalt és Keszenbaum Ignác végrehajtást szenvedett nevén álló 51. ó. i. szám házas belsőre A. C. 1 sorszáma alatt öz. Balla Gergelyné szül. Nagy Zsuzsanna javára feljegyzett özvegyi haszonélvezeti jog épentartásával 400 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi június hó 25-ik napjának d. e. 10 órakor Kis-Czigánd község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverelni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ban kijelölt másfél annyi értékű óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kir.-Helmezen, a kir. járásbírósg, mint telekkönyvi hatóságnál 1898. évi április hó 20. napján.

Dancs György, kir. aljárásbíró.

Tk. 4938/97. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kir.-helmezi kir. járásbírósg, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szabó Lajos fia debreczeni bej. keresk. czég végrehajtatónak, Winkler Lipót végrehajtási szenvedő elleni 62 frt 40 kr. tőkekövetelés és járuléki iránti ügyében a kir.-helmezi kir. járásbírósg, mint telekkönyvi hatóság területén lévő Lelesz község határában fekvő és a leleszi 269. sz. tjkvben 654—656/a. hr. sz. a. foglalt fele részben Winkler Lipót, a másik fele részben Weisz Sali nevén álló 24/a. ó. i. szám háza s belsőre a végreh. törvény 156. §-a alapján egészben 411 frtban és a leleszi 270. sz. tjkvben

654—656/b. hr. sz. a. foglalt 24/b. ó. i. sz. házas belsőre nek adós Winkler Lipót nevű álló fele részére 729 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb jelzett ingatlanok az 1898. évi június hó 21-ik napján d. e. 10 órakor Lelesz község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is, eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy másfél annyi értékű óvadékképesnek nyilvántott értékpapirban a kiküldött kezébe letenni vagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt a kiküldöttnek átadni.

Kelt Kir.-Helmezen, 1898. évi február hó 23. napján

Dancs György, kir. aljáró.

379/98. végr. szám.

Árverési hirdetmény.

Alóli bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a s.-a.-ujhelyi kir. járásbírósg 1897. évi 9713., 9717. és 9786/p. számú végzése következtében Dr. Kemény Dezső ügyvéd által képviselt Pösch Katalin és társai javára öz. Pösch Lajosné, mint k. k. gyermekie gyám anyja ellen 1568 frt 63 kr. s jár. erejéig 1897. évi augusztus hó 5-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 568 frt 50 krra becsült lovak, szekerek, szerszám, buza, árpa, tehén, borjú, szőrő rosta, henger, színka, répvágó, bojsajtoló, eke, borona, hordók, kádak, házi butorok és ágyneműkből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a s.-a.-ujhelyi kir. bíróságnál 4196/98. p. sz. végzése folytán 1568 forint 63 kr. tőkekövetelés, ennek esedékessé vált 5% kamatai és eddig összesen 236 frt 89 kr. ban bíróság már megállapított költségek erejéig N.-Toronyán alperes lakásán leendő eszközésére 1898-ik évi július hó 9. napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Kelt S.-A.-Ujhelyben, 1898. évi június hó 16-án.

Tomassovszky Lajos,
kir. bir. végrehajtó.

A BENSON-féle tapasz

következő betegségeknek és bántalmaknál használható állandó sikerrel: **csipő fájás idegfájdalom, helybeli csusz, hátszagatás, hátgyöngeség, hátgerincez bántalmak, hörghurut, asthma, megrándulások, idegbántalmak, az izületek benasága stb.** A hatás bámulatos, közvetlen és tartó.

1 darab ára 60 kr., a pénz előleges be-
küldése mellett bérmentve 75 kr. **Főraktár:**
Gyógyszertár a „Nádor”-hoz Budapest, VI.
Váci-körút 17.

Kapható S.-A.-Ujhelyben **Kincsessy Péter** gyógyszerész urnál.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hirneves háziszert ellentállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmazatik közönségnél, csusznál, tagszagatásnál és meghülesknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házi-szer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerertárban készletben van; főraktár: **Török József** gyógyszerész Budapest. Bevásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. **NI nem akar megkárosodni,** az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter czégyezése nélkül mint nem valódi utasítsa vissza. **RICHTER F. AD.** és társa, cs. es. kir. udvari szállító, **RUDOLSTADT.**

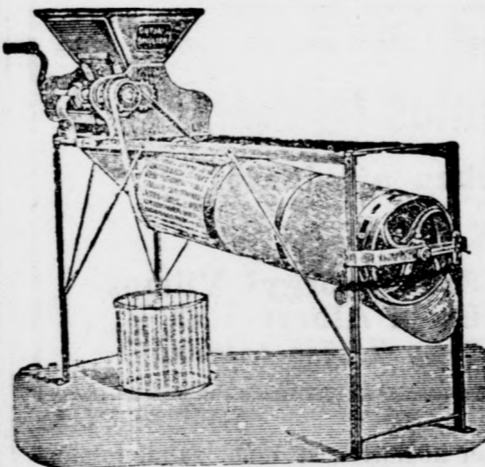

Milleniumi kiállítás 1896. Nagy milleniumi érem.

STAHEL és LENNER Budapest,

Trieur- és lemezlyukasztó-gyár.

Gyár: Katona József-utca 8. sz., Margithid és nyugoti pályaudvar közt.

Malom-Trieurhengerek vagy burkolatai.

Lyukasztott vagy hasított lemezek tetszés szerinti nagyságban ipari vagy gazdasági czélokra.

Árjegyzékek vagy mintakönyvek ingyen és bérmentve küldetnek.

Ajánljuk az általunk gyártott legjobb minőségű: **Trieurök:** a konkoly és búkkönynek a buza, árpa vagy rozs közüli kiválasztására.

Trieurök: a zabnak vagy árpának a buza közüli és a gömbölyü magvak kiválasztására.

Lencsetisztító és osztályozó trieurök: az árpa kiválasztására és a lencse osztályozására.

Ostályozó-Trieurök.

Szabadalmazott Trieur és osztályozógépek minden gabonafaj tisztítására és tetszés szerinti osztályozására. — Elvállalunk Gutjahr és Müller, illetve Mayer rendszerű trieurök csekély költséggel és trieur beküldése mellett ezen szabadalmazott trieurökre átalakítását.

Első cs. és kir. osztrák-magyar kizárólag szab.

Homlokzat festék-gyár

Kornsteiner Károly Bécs, III., Hauptstrasse 120. (saját házában.)
Az arany éremmel kitüntetve.

Főhercegi és hercegi uradalmak, cs. és kir. katonai intézőségek, vasutak, ipari-bánya, és gyári társulatok, építési vállalatok, építőmesterek, ugyszintén gyári és ingatlan tulajdonosok szállítója. E homlokzat-festékek, melyek mészen feloldhatók, száraz állapotban poralakban és 40 különböző mintában különként 16 krtól felfelé szállítanak, és a mi a festék szűrőszélességét illeti, azonos az olajfestékkel.
— Mintakártya, ugyszintén használati utasítás kívánatra ingyen és bérmentve küldetik.

Első zemplén-megyei honi butor-csarnok
S.-a.-Ujhelyben.

Butor-raktár felosztás!

Van szerencsém a helybeli és vidéki n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a „Vörös ökör” épületében lévő **butortermeimben** felhalmozott

BUTORRAKTÁRAMAT

véglegesen megszüntetni szándékozom, minek következtében raktáramon lévő **összes árukészletemet az előállítási és bevásárlási áron alul** adom el.

Kik eddig nálam bevásárolni szívesek voltak, meggyőződhetnek azon állításom igazságáról, hogy raktáramban csakis jó és szolid minőségű és bárminő kívánalomnak megfelelő izlésteljes áruim vannak, miért is kérem e kedvező alkalmat megragadni és ígérem, hogy a n. é. közönség bizalmát mint eddig ugy ezután is igyekezni fogok kiérdemelhetni.

Raktáramat egészben is eladóvá teszem.

Kiváló tisztelettel

WILHELM HENRIK.

A Petőfi-utcán lévő házamat eladóvá tettem.

Deutsch Adolf

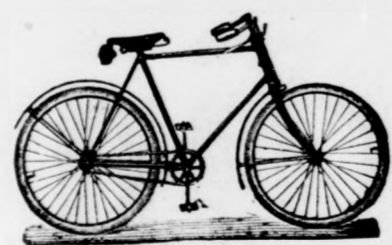
hordó gyáros S.-A.-Ujhely.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, miszerint az itt S.-A.-Ujhelyben, Rákóczy-utca saját házamban (tul a híd) meglévő **bodnár műhelyemet** tetemesen nagyobbitottam s raktáron tartok a legjobb minőségű hegyi tölgyfából készült minden nagyságu **hitelesített hordót és ántalagot.**

Elvállalok továbbá **szüretelő és fürdőkádak** készítését minden nagyságban és alakban, ugyszintén mindenféle javításokat is

A n. é. közönség b. pártfogását kérve, vagyok tisztelettel:

Deutsch Adolf,
hordó-gyáros.

„WAFFENRAD“

Steyeri fegyvergyári kerékpárok Zemplén vármegyei képviselője:
KORNSTEIN IGNÁCZ czégnél
S.-A.-Ujhely.

A temesvári „Első magyar pénzszekrénygyár részv. társaság”
legjobbnek elismert **tüzmentes pénzszekrény** gyártmányaiból
állandó mintaraktárt tartok.

Ajánlok továbbá: használt, de teljesen kijavított 8 és 10 lóerejű **lokomobilokat**, egy **Henczefőzót**, egy jó karban lévő **kazánt**.
Mindennemű **gazdasági gépek, műszaki szerszámok, varrógépek, oliv-, repcze-**, eredeti orosz süritett stb. **olajak** nagy raktára.

Jutányos árak és előnyös fizetési feltételek.

Tisztelettel:

Kornstein Ignác.

A magyar általános kőszénbánya-részvénytársulat
Budapest, V., Erzsébet-tér 19.

A cséplési idény

alkalmából különös figyelmébe ajánlja a t. ez. gazdaközönségnek, valamint gőzmalmoknak, szeszyáraknak, tégl- és mészegetőknek és egyéb iparvállalatoknak, **kazánfűtéshez** kiválóan alkalmas

akna-cséplési (koczka) és darabos-szenét

királdi és sajószentpéteri bányáiból, legutányosabb áron, egész kocszi rakományokban, minden állomásra szállítva.

Ajánlattal és egyéb felvilágosítással készséggel szolgál a

„MAGYAR ÁLTALÁNOS KŐSZÉNBÁNYA-RÉSZVÉNYTÁRSULAT”
Budapest, V., Erzsébet-tér 19.

vagy annak képviselője:

BRÓDY SÁNDOR úr **UNGVÁR.**

Akar ön jó cognacot inni?

Kérjen mindig csak

TOKAJI COGNACOT

TOKAJ VAROS CZIMERÉVEL

(kigyós kereszt a hármass hegyen,)

mert különben értéktelen hamisítványt kap.

Valódi Tokaji Cognac kapható:

minden nagyobb fűszer- és csemege-kereskedésben és gyógyszerárban.

ELSŐ TOKAJI COGNACGYÁR
TOKAJ.

Főraktár: **Nagy Ferencz**, fűszer-, festék- és rövid-áru kereskedése S.-A.-Ujhely Rákóczi-utca.

Kocsiközlekedés a Rankherleini fürdőbe.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy a **Regeteruszkai** állomásról a

Rankherleini fürdőbe

a fürdői szezonon át hetenként háromszor és pedig: vasárnap, kedden és csütörtökön, mindenkor a reggeli vonathoz egy három személyre szóló kocsit bocsájtottam a fürdőbe utazni szándékozók rendelkezésére **2** frt **20** krért.

Levélbeli avagy sürgöny megkeresésekre a kocsit más napokon bármely vonathoz is kiküldöm.

Tisztelettel:

Glück Herman.

Sürgönczim: **GLÜCK**, Regeteruszka.